

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข่าวญี่ปุ่นกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทคโนโลยีด้วยที่มา
จากสถาบันวิจัย จังหวัดร้อยเอ็ด ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อเป็นกรอบหรือแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข่าวญี่ปุ่นกำลังใจในการปฏิบัติงาน
2. การกิจกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จของเทคโนโลยี
3. บริบทของข่าวญี่ปุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข่าวญี่ปุ่นกำลังใจในการปฏิบัติงาน

1. ความหมายของข่าวญี่ปุ่นกำลังใจ

Morale หมายถึง ข่าวญี่ปุ่นกำลังใจ มีผู้ให้คำนิยามของคำว่าข่าวญี่ปุ่น ไว้ว่า “กัน เช่น

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540 : 239) กล่าวว่า ข่าว เป็นนามธรรมที่ไม่มีรูปร่างเป็น
เส้นีอนพลังภายในที่จะผลักดันให้คนทำงานด้วยความตั้งใจ กระตือรือร้น และด้วยความสมัครใจ
สร้อยตรีภูล ธรรมานันท์ (2541 : 134 ; อ้างถึงใน จตุพร วงศ์ศรีเพ็อก. 2549 : 11) ได้
ประมวลความหมายของ “ข่าวญี่ปุ่น” หมายถึง ทัศนคติ ความตั้งใจ แรงจูงใจ หรือการกระตุ้นที่มี
ในหน่วยสماชิกของกลุ่มในการปฏิบัติงานเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
ด้วยความเต็มใจ และด้วยความมานะบากบั่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่จุดประสงค์ของ
กลุ่มสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล และข่าวญี่ปุ่นนี้เกี่ยวข้องกับความรู้สึกแห่งการมีส่วนร่วม
ในการดำเนินงานตลอดจนการมีส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์การ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของเพื่อ
ร่วมงานทุกระดับด้วยดังนั้นข่าวญี่ปุ่นจึงมีลักษณะเป็นผลลัพธ์ (Dynamic) มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
การวัดระดับข่าวญี่ปุ่นจึงควรทำเป็นระยะ อย่างสม่ำเสมอ

พนัส หันนาคินทร์ (2543 : 166) กล่าวว่า “ข่าวญี่ปุ่น” หมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์ที่เกิด¹
ในองค์กรมีต่องานอันมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนหรือเห็นได้ชัด ข่าวญี่ปุ่นนี้ ในการทำงานนี้ อาจจะ
เป็นของแต่ละบุคคลหรือของกลุ่มนี้ได้ แต่จะเป็นของแต่ละบุคคลหรือของกลุ่มนี้ย่อมจะเป็นไปได้
ในลักษณะที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อความสำเร็จของงาน โดยส่วนรวมอยู่ตลอดเวลา กล่าวคือ

คนแต่ละคนจะเดียสลดเพื่อตนเองหรือส่วนรวม และในขณะเดียวกันคณะหรือส่วนรวมก็พร้อมที่จะเสียสละเพื่อแต่ละคน ได้เช่นเดียวกัน

ระหว่าง เนตร โพธิ์แก้ว (2542 : 183) ให้ความหมายของคำว่า ขวัญและกำลังใจว่า ขวัญ และกำลังใจเป็นรากฐานของสภาวะจิตใจของบุคคลที่แสดงออกด้วยความสนใจ หรือกระตือรือร้นในการทำงาน ขวัญและกำลังใจเป็นเสมือนแก่นแท้ของความรู้สึกที่จะอุทิศกายและใจในการทำงาน ให้แก่องค์การ ถ้าสมาชิกในองค์การได้มีขวัญและกำลังใจต่ำ ผลการทำงานนั้นก็มักจะล้มเหลว หรือไม่ประสบผลสำเร็จ

เมตตา คันธ 1 (2545 : 9 ; อ้างถึงใน จตุพร วงศ์ศรีเพื่อ ก. 2549 : 12) ได้สรุปไว้ว่า ขวัญคือความรู้สึก ความตั้งใจ และจุงใจที่เน้นการกระตุ้นให้หมู่สมาชิกของกลุ่มในการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเต็มใจ และมานะนาบกับนั้น โดยเฉพาะสถานการณ์ที่เป้าหมายกลุ่มสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล นอกจานนี้ ขวัญยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์การ

ปริยาพร วงศ์อนุตร โภจน์ (2547 : 134-136) ได้ให้ความหมายของขวัญ ว่า ขวัญ เป็นสถานการณ์ทางจิตใจ ที่แสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ความกระตือรือร้น ความหวังความก้าว ความเชื่อมั่น และในทางตรงกันข้าม คนที่ปราศจากขวัญจะแสดงออก ในรูปของความเฉื่อยชา ความเฉยเมย ความหวาดระแวง ขาดความเชื่อมั่น และได้มีการรวบรวม ความหมายของขวัญไว้ดังนี้

1. ขวัญ หมายถึง การทำงานอย่างเป็นสุข
2. ขวัญ หมายถึง การปรับตัวที่ดีของบุคคลต่อหน่วยงาน
3. ขวัญ หมายถึง การไม่มีข้อขัดแย้งในการทำงาน
4. ขวัญ หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกร่วมกันในการทำงาน
5. ขวัญ หมายถึง การทำงานของกลุ่มที่ร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน
6. ขวัญ หมายถึง เจตคติที่ดีและถูกต้องต่องาน
7. ขวัญ หมายถึง การที่บุคคลยอมรับถูกมุ่งหมายของการทำงานของกลุ่ม

จตุพร วงศ์ศรีเพื่อ ก (2549 : 13) ได้สรุปไว้ว่า ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานหมายถึง สภาพทางจิตใจ ความรู้สึกนิ่งคิด หัศนคติ อารมณ์ ของผู้ปฏิบัติงาน ที่มีต่อที่ทำงานที่มีต่อ สภาพแวดล้อมของงานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการทำงาน เช่น ความร่วมมือความ กระตือรือร้น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความตั้งใจในการทำงาน เป็นต้น โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ของการ ทำงานเป็นองค์ประกอบ ขวัญและกำลังใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการทำงานในหน่วยงาน ถ้าผู้ปฏิบัติงานมีขวัญ และกำลังใจในการทำงานสูงก็จะเกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานมี

ความสามัคคี มีความซื่อสัตย์ต่อองค์การ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

约瑟夫·B·金斯伯里 (Joseph B. Kingsbury. 1957 : 78 ; อ้างถึงใน วิลาสินี สุวรรณภพ. 2548 : 7) ได้ให้ความหมายว่า ขวัญเปรียบเสมือนกำลังใจภายในองค์กร ที่จะส่งเสริมหรือเร้าใจลูกจ้างที่เข้มแข็ง ให้มีความเต็มใจที่จะร่วมมือประสานงานกัน กำลังใจหรือทัศนคติของพวกลูกจ้างนี้นับว่า มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กรมากกว่าเครื่องมือเครื่องใช้หรือเทคนิคต่าง ๆ

เดล·约德 (Dale Yoder. 1959 ; อ้างถึงใน กฤตกร ชลวิฐธี. 2544 : 9) ได้ให้ความหมายของขวัญที่เกี่ยวกับถักยัณะการทำงานว่า “ขวัญ” ให้ข้อพิจารณาขวัญว่า

1. ขวัญ คือ ท่าทีทางจิตใจ ความรักหมู่คณะ
2. ขวัญ ทำหน้าที่ก่อให้เกิดผลผลกระทบกระเทือนต่อผลผลิตคุณภาพค่าใช้จ่ายความร่วมมือ วินัย ความกระตือรือร้น ความคิดสร้างสรรค์ และความสำเร็จลักษณะต่าง ๆ
3. ขวัญ ออยู่ที่จิตใจ ทัศนคติ และอารมณ์ของบุคคลแต่ละคน และปฏิกริยาของกลุ่ม
4. ขวัญ ผลกระทบกระเทือน โดยตรงถึงคนงาน และฝ่ายบริหารและโดยทางอ้อมถึงลูกค้าและชุมชน
5. ขวัญ ผลกระทบต่อกำลังใจในการทำงานและความร่วมมือ

จูเชียส (Jucius. 1967 : 285 ; อ้างถึงใน ชาตรี วงศ์ศรีเพ็อก. 2549 : 10) ให้ความเห็นว่า ขวัญในการปฏิบัติงานเป็นเขตคติแห่งจิตใจ น้ำใจ ระดับความเป็นอยู่และภาวะของอารมณ์ในแต่ละบุคคลที่เป็นสมาชิกกลุ่ม ซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหาร โดยตรงอันจะส่งผลกระทบต่อกำลังใจ ความร่วมมือ และความสนใจในการปฏิบัติงาน

สเตล แอนด์ โอดเยอร์ (Stahl & other. 1976 : 199 ; อ้างถึงใน ชาตรี วงศ์ศรีเพ็อก. 2549 : 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ขวัญ หมายถึงความสามารถของกลุ่มนบุคคลในการร่วมปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามความมุ่งหมายความร่วมมือกันนี้ จึงเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ สมาชิกของกลุ่มนี้ ความเข้าใจ และมีความเชื่อมั่นในวัตถุประสงค์ของกลุ่ม มีความเชื่อมั่นในระหว่างสมาชิกด้วยกัน และมีความเชื่อมั่นในประสิทธิผล

ดับเบลย์ (Dublin. 1984 : 481) ให้ความหมายว่า ขวัญกำลังใจ (Morale) หมายถึง ความรู้สึกรักหมู่คณะ รวมถึงความจริงใจภักดี ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่น และความมุ่งหวังให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

เอ็ดวิน ฟลิปโป (Edwin Flippo. 1988 : 10 ; อ้างถึงใน เมตตา คำนชา. 2545 : 8) ขวัญ คือท่าทีหรือพฤติกรรมบุคคล หรือกลุ่มคนที่ร่วมแรงใจกันทำงานอย่างโดยย่างหนึ่ง โดยไม่ย่อท้อ และตั้งใจร่วมมือประสานกันในการทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานร่วมกัน

คีธ ดาวิด (Keith Davis. 1992 : 63 ; สำนักงาน เมตตา คันชาก. 2545 : 8) ได้ให้ความหมายว่า ขวัญ หมายถึง ทัศนคติของบุคคลหรือกลุ่มที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมของงานที่ปฏิบัติตามด้วยการให้ความร่วมมือด้วยสมัครใจในการที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อประโยชน์ที่ดีที่สุดขององค์กร

สถานบันทึกเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (http://www.ftpi.or.th/old/radio_script/script.html เข้าถึงเมื่อ 22 มกราคม 2549) ขวัญและกำลังใจในการทำงาน หมายถึง สภาพจิตใจของพนักงาน เช่น ความรู้สึก หรือความคิดที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยและสภาพแวดล้อม ในหน่วยงานรอบตัว ส่งผลให้เกิดปฏิกริยาได้กับในรูปของพฤติกรรมการทำงาน ซึ่งความสำคัญก็อยู่ตรงที่หากขวัญและกำลังใจของพนักงานต่ำ พวකเขาก็จะไม่กระตือรือร้นในการทำงานส่งผลกระทบให้งานล่าช้า ผลผลิตขาดคุณภาพ ในทางกลับกันหากพนักงานมีขวัญ และกำลังใจดีเยี่ยม พวකเขาก็จะเกิดความมุ่งมั่นพร้อมที่จะทุ่มเทเพื่อพัฒนางานและหน่วยงานอย่างเต็มความสามารถ

ตามศัพท์ภาษาไทยแล้ว “ขวัญและกำลังใจ” สามารถแยกได้ 2 คำ คือ “ขวัญ” และ “กำลังใจ”

“ขวัญ”หมายถึง สิ่งที่ไม่มีตัวตน นิยมกันว่ามีอยู่ประจำชีวิตของคนตั้งแต่เกิดมาเชือกันว่า ถ้าขวัญอยู่กับตัวก็เป็นสิริมงคล เป็นสุขสบาย จิตใจมั่นคง ถ้าคนตกใจหรือเสียขวัญ ขวัญออกจากร่างไปเสีย ซึ่งเรียกว่า ขวัญหาย ขวัญหนี ขวัญบิน เป็นต้น

“กำลังใจ” หมายถึง สภาพของจิตใจที่มีความเชื่อมั่นและกระตือรือร้นพร้อมจะเห็นใจกับเหตุการณ์ทุกอย่าง

“ขวัญและกำลังใจในการทำงาน” คือ สภาพทางจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ความรู้สึกนึกคิดที่ได้รับอิทธิพล แรงกดดัน หรือสิ่งเร้าจากปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมในองค์การที่อยู่รอบตัวเขา และจะมีปฏิกริยาได้กับ คือ พฤติกรรมในการทำงานซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลงานของบุคคลนั้น

ขวัญและกำลังใจเป็นอย่างไร

ขวัญและกำลังใจ เป็นสภาพจิตใจ ทัศนคติ และความรู้สึกที่มีผลส่วนหนึ่งมาจากการปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่ม โดยอาจเกิดร่วมกันเป็นกลุ่มในแต่ละบุคคล ขวัญและกำลังใจ อยู่ที่สภาพจิตใจ ทัศนคติ อารมณ์ ของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนรวมทั้งทีมงานทั้งหมด

ขวัญและกำลังใจ มีผลกระทบต่องาน ผลผลิต ความร่วมมือ ความกระตือรือร้น วินัย และความสำเร็จของหน่วยงาน

ขวัญและกำลังใจ มีผลผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับหัวหน้างาน ผู้บังคับบัญชา ลูกน้องรวมไปถึงผู้มารับบริการและชุมชน

ขวัญและกำลังใจ มีผลต่อความมุ่งมั่นและความเต็มใจในการทำงานเพื่อพัฒนางาน และหน่วยงานของตน

แม้ว่าขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นและวัดได้ยากแต่เราถือสามารถถือว่าได้จากการนี้ ขวัญและกำลังใจยังเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรรับรู้ เพราะขวัญและกำลังใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ (<http://203.157.19.94/other/heart.htm> เข้าถึงเมื่อ 22 มกราคม 2549)

จากความหมายของคำว่าขวัญ พอสรุปได้ว่า ขวัญ คือสภาพจิตใจ หรือความรู้สึกของบุคคลหรือกลุ่มนบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานหรือขวัญเป็นพลังผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพยายาม มีความตั้งใจ มีความกระตือรือร้นอยู่ทุกเวลาและแรงกายของตนที่จะทำงานด้วยความหวังและมั่นใจ

2. ความสำคัญของขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ขวัญกำลังใจเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ เพราะถ้าการบำรุงขวัญที่ดีจะทำให้มีการสร้างผลงานที่มีคุณภาพให้แก่หน่วยงาน จึงต้องมีการเตรียมสร้างขวัญและบำรุงขวัญของพนักงาน เพื่อรักษาสติบรรยายของผู้ปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงตามความต้องการ และส่งผลไปถึงประสิทธิภาพของงานบรรดูกุญแจประดับกุญแจขององค์การ

ศิริพร วงศ์ศิริโรจน์ (2540 : 241) ได้กล่าวถึงความสำคัญของขวัญในการปฏิบัติงานดังนี้

1. ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ
2. เกิดความจริงรักภักดี ซึ่งสัมภัยต่อมนุษยณะและองค์การ
3. ปฏิบัติอยู่ในกรอบแห่งระเบียบวินัยและศีลธรรมอันดีงาม
4. เกิดความสามัคคีในหมู่คณะและก่อให้เกิดพลังร่วม (Group Effort) และฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายขององค์การได้
5. เกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่างๆขององค์การ
6. เกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่างๆขององค์การ
7. เกิดความเชื่อมั่นและครั้งชาในองค์การที่ตนปฏิบัติอยู่

ระวัง แนวโพธิ์แก้ว (2542 : 184) ได้กล่าวถึงความสำคัญของขวัญในการปฏิบัติงานดังนี้

1. เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานเป็นอย่างดี
2. ทำให้เกิดความรักความสามัคคีในหมู่เพื่อนร่วมงาน
3. เกิดความเชื่อมั่นและครั้งชาขององค์การ

4. สร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลในองค์การ

5. ทำให้เกิดความจริงกับดีในหมู่คณะขององค์การ

6. สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจการต่าง ๆ เพื่อมากขึ้น

ปริยาร วงศ์อนุตรา โภจน์ (2547 : 134-135) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานว่า ผู้ที่มีขวัญดี มักเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำงาน ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของ การจัดการจะสร้างผลงานที่มีคุณภาพให้กับหน่วยงาน บุคคลที่มีขวัญดีจะมีพัฒนารูปแบบ ต่อไปนี้

1. มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกัน เพื่อให้ชุดมุ่งหมายขององค์การบรรลุผล

2. มีความผูกพันต่อองค์การ

3. อุ่นใจระเบียบวินัยและเม้มใจที่จะทำงานภายใต้มาตรฐานดีเยี่ยมคับคั่งต่าง ๆ

4. แม่มองค์การจะมีปัญหาอย่างไร ก็จะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแก้ไขปัญหา

นั้น ๆ ให้ลุล่วงไป

6. มีแรงจูงใจและความสนใจในงานอย่างมากมาย

7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8. มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล

ฟลิปโป (Flippo, 1967 : 364-369) ให้ความสำคัญแก่ขวัญในการทำงานว่าเป็นภาวะทางจิตใจที่จะทำการอุทิศตัวเพื่องานนั้น นอกเหนือความสามารถในการเป็นผู้นำของผู้บริหารแล้ว ความพึงพอใจในลักษณะและสภาพของงานที่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย หรือสมัครใจเข้าไปทำ นั้นก็เป็นองค์ประกอบอันสำคัญต่อการสร้างขวัญและการปฏิบัติงานด้วย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า หากองค์กร ไม่มีบุคลากรที่มีขวัญกำลังใจ จะช่วยให้การทำงานมี ประสิทธิผล ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องขวัญกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน และ หาแนวทางในการเสริมสร้างและบำรุงขวัญกำลังใจของพนักงานในองค์การ ให้อยู่ในสภาพที่เป็น ขวัญกำลังใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

3. องค์ประกอบของขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

องค์ประกอบของขวัญในการปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดขวัญกำลังใจ ในการปฏิบัติ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงและแสดงความคิดเห็น ไว้ดังนี้

ผู้ชุมพล ขันธ์ไชย (2526 : 11 – 12 ; สำนักงานบัญชา สมบูรณ์, 2547 : 18 - 19)

ได้กำหนดแนวทางในการศึกษาข้อมูลและกำลังใจในการทำงาน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของขวัญและกำลังใจ โดยได้ปรับปรุงเพิ่มเติมจากแนวความคิดของ เดวิล จี มาร์ร์ และ โรเบิร์ต เค เบิร์น ว่าองค์ประกอบของขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สภาพการปฏิบัติงาน
 2. ความเพียงพอของรายได้
 3. ความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน
 4. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
 5. การติดต่อสื่อสารอย่างพอเพียง
 6. สถานภาพและการยอมรับนับถือ
 7. ความมั่นคงปลอดภัย
 8. การระบุตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน
 9. โอกาสและความก้าวหน้า
 10. ความสามารถของผู้ร่วมงาน
 11. ความสำเร็จของการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
 12. ความเพียงพอในการการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
 13. ความเป็นมิตรและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 14. การอุทิศตนเพื่องานของบุคคลในหน่วยงาน
 15. สภาพความพึงพอใจในหน่วยงาน
 16. สภาพความพอดีในงาน
 17. ความสอดคล้องระหว่างงานกับความตั้งใจ
 18. ความเหมาะสมของปริมาณงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ
 19. ความยุติธรรมในหน่วยงาน
 20. สวัสดิการในหน่วยงาน
- ชูศักดิ์ เจนประโคน (2543 : 81 ; อ้างถึงใน บัญชา สมนูญ. 2547 : 15 - 16)
 ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของขวัญที่ดีในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้
1. ลักษณะการทำงานและบทบาทของผู้นำหรือหัวหน้างาน ที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานกล่าวว่า บทบาทของผู้นำจะเป็นแม่ข่ายที่เชื่อมโยงความเข้าใจอันดีระหว่างองค์การกับผู้ปฏิบัติงาน และผู้นำจะเป็นผู้ที่เชื่อมสัมพันธภาพอันดีระหว่างหัวหน้างานกับผู้ร่วมงาน จึงมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างขวัญและความสำเร็จขององค์กรอย่างมาก
 2. ความพึงพอใจในหน้าที่การทำงานที่ปฏิบัติตอยู่ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าได้ทำงานที่ตนเองมีความพึงพอใจแล้ว ก็ย่อมได้ผลมากกว่าการที่ต้องปฏิบัติงานที่ตนเองไม่พอใจหรือความไม่ถูกใจ

3. ความพึงพอใจต่อจุดมุ่งหมายหลัก นโยบายการดำเนินงานขององค์การและระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ถ้าสามารถส่วนใหญ่ขององค์การมีความเข้าใจซาบซึ้งในระบบการดำเนินงานขององค์การได้ดีแล้ว สามารถเหล่านั้นก็ย่อมอุทิศเวลาให้แก่งานอย่างเต็มที่และจะส่งผลให้เกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น

4. การให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้นเดือนตำแหน่งและการเดือนเงินเดือน ย่อมเป็นแรงจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความขยันขันแข็งในการปฏิบัติงาน และเกิดกำลังใจที่ดีด้วย

5. สภาพของการปฏิบัติงาน ควรให้ถูกต้องตามลักษณะ โดยมีโอกาสถ่ายเทได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ และมีเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน

6. สุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตใจ ก่อรากือ เมื่อใดที่ผู้ปฏิบัติงานมีปัญหา เกี่ยวกับสุขภาพ ย่อมไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานให้บังเกิดผลดีได้ จึงมีผลอย่างมากต่อผู้ปฏิบัติงาน ในองค์กรตามที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของขวัญในการปฏิบัติงานไว้แล้ว

เดวิส (Davis. 1962 ; อ้างถึงใน ปริยาพร วงศ์อนุตร โภจน์. 2547 : 138 -139) ได้กล่าว เปรียบเทียบว่า ขวัญในการทำงาน เปรียบในกีด้วยสุขภาพของร่างกายมนุษย์เป็นได้ทั้งอ่อนแอกและแข็งแรง จึงต้องมั่นคงกำลังกาย และตรวจสุขภาพ ความต้องการให้องค์การดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ต้องมั่นตรวจตราขวัญในการทำงานของบุคคลในองค์กร เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาขวัญของกลุ่มขวัญขององค์กรว่ามีขวัญดีหรือไม่ดี ควรพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญของขวัญ ดังนี้

1. ลักษณะการทำงานและบทบาทของผู้นำหรือหัวหน้างานที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา สมัพนันภาพระหว่างกันของผู้บังคับบัญชาและพนักงาน มีความสำคัญต่อการเสริมสร้างขวัญและความสำเร็จขององค์กร

2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ เพราะในการปฏิบัติงาน ถ้าได้ทำงานที่ตนพึงพอใจ ย่อมได้ผลกว่าการปฏิบัติงานที่ตนไม่พึงพอใจ

3. ความพึงพอใจต่อจุดมุ่งหมายหลัก นโยบายการดำเนินงานขององค์การ และระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิดขวัญในการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น

4. การให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานดีย่อมเป็นแรงจูงใจให้ผู้บังคับบัญชา มีความขยันขันแข็งในการทำงานอย่างมั่นใจและมีขวัญดี

5. สภาพการทำงาน ควรจะให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ มีอากาศถ่ายเท มีแสงสว่างเพียงพอ มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอต่อการทำงาน

6. สุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งสภาพทางร่างกาย และสภาพจิตใจมีผลอย่างมาก ต่อการทำงาน เมื่อได้ที่ผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ย่อมไม่สามารถทำงานให้เกิดผลดีได้ องค์ประกอบที่มีผลต่อข้อวัณและกำลังใจในการทำงาน คือ

- 6.1 การติดต่อสื่อสารและความเข้าใจที่ดีต่อกัน
- 6.2 ชั่วโมงในการทำงานที่เหมาะสม
- 6.3 การแข่งขันที่เป็นการแข่งขันกับตนเอง
- 6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงาน
- 6.5 ความร่วมมือกันทำงานจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างาน
- 6.6 สภาพการทำงาน
- 6.7 ความศรัทธาในหัวหน้างาน
- 6.8 วิธีการบริหารงานของหัวหน้างาน
- 6.9 ความพึงพอใจในการทำงาน

ฟลิปโป (Flippo. 1975 : 122 ; อ้างถึงใน บัญชา สมบูรณ์. 2547 : 16) พบว่า ความต้องการ (Want) ของคนในองค์กรกิจทึ้งหลายนี้มีอยู่ 7 ประการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบของข้อวัณ ดังนี้

1. เงินเดือน
2. ความปลอดภัยในการทำงาน
3. การมีเพื่อนร่วมงานที่เข้าใจกัน
4. การได้รับความไว้วางใจที่จะปฏิบัติงานให้ดีล่วง
5. การได้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญ
6. โอกาสความก้าวหน้า
7. สถานที่ทำงานที่สะอาดสวยงาม ปลอดภัยและมีสิ่งดึงดูดใจต่าง ๆ

ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของข้อวัณมีอยู่หลายประการ เช่น ความสัมพันธ์ ในหน่วยงาน ความพึงพอใจในการทำงาน ความมั่งคงในการทำงาน เงินเดือนและสวัสดิการฯ ซึ่งทุกอย่างล้วนแต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ได้จริงทำให้หน่วยงานนี้มีข้อดีและกำลังใจดี

ตารางที่ 1 การแสดงองค์ประกอบของช่วงกำลังใจในการปฏิบัติงาน

เนื้อหา	เดวิส	กิตต์ เมอร์	กิตต์ ฟอร์ด แอนด์ เกรย์	มัวร์ แอนด์ เบิร์น	ฟลิป โภ	ณัฐ พอก	ชู ศักดิ์	รวม
1.ความสัมพันธ์ในหน่วยงาน	/	/	/	/	/	/	/	8
2.ความพึงพอใจในการทำงาน	/	/	/	/	/	/	/	7
3.ความมั่งคงในการทำงาน		/	/	/	/	/	/	7
4.เงินเดือนและสวัสดิการ	/	/	/	/	/	/	/	7
5.ความครับช้าในหน้าที่งาน	/							1
6.ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในองค์กร		/	/					2
7.สภาพการทำงาน	/	/	/	/	/	/	/	6
8.การนิเทศงาน		/	/	/				2
รวม	6	7	7	8	5	6	6	

1. ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน หมายถึง สภาพความสัมพันธ์ การมีปฏิสัมพันธ์ การสื่อสารภาษาในองค์การ ที่มีผลต่อช่วงกำลังใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ได้รับการยอมรับนับถือในความสามารถและผลงานจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน บุคลากรในหน่วยงานมีสัมพันธ์ภาพอันดี ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานยกย่องและมีความเชื่อความสามารถในการปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างที่ดี ในการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเชื่อถือและศรัทธา เพื่อนร่วมงานให้ความช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน บุคลากรในหน่วยงานควรพนับถือซึ่งกันและกันไว้วางใจกัน ผู้บังคับบัญชาคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาโดยใช้หลักประชาธิปไตย ผู้บังคับบัญชาให้คำปรึกษา แนะนำ และค่อยช่วยเหลือแก่ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน และมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน เป็นระยะ

2. ด้านความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง สถานะของจิตใจหรือความรู้สึกที่มีต่อการปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ได้ปฏิบัติงานตามที่ตนเองมีความต้องการ การปฏิบัติงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยได้รับการสนับสนุนจาก

ผู้บริหาร การดำเนินการตามนโยบายเป็นไปตามวัตถุประสงค์ การรับการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร จากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน สม่ำเสมอ งานที่ปฏิบัติ มักจะประสบความสำเร็จเป็นส่วนใหญ่ และเป็นที่น่าภาคภูมิใจ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้ศึกษาต่อ หรือเข้ารับการอบรมหลักสูตร ต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ และทักษะในการทำงาน หน่วยงานมีสัดส่วนปักรณ์เพียงพอ ทันสมัย และสถานที่ปฏิบัติงานมีความกว้างขวางเพียงพอ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. ด้านความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง สภาพของจิตใจหรือความรู้สึกที่มีต่อ การปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ งานที่ปฏิบัติ มีความมั่นคง มีความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และถือว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติและภูมิใจ โอกาสความก้าวหน้าของพนักงานแท้จริงกับข้าราชการ ประเภทอื่น การพิจารณาความดีความชอบ และการเดือนระดับมีระบบอุปถัมภ์ (ระบบพรรคพวก) ตำแหน่งที่ห่านครองอยู่สามารถเลื่อนระดับได้สูงขึ้น การกำหนดตำแหน่ง เพื่อรับความก้าวหน้า ในสายงานของพนักงาน ในแผนอัตรากำลัง 3 ปี และมีความเสมอภาค ในการพิจารณาแต่งตั้ง โอน (้าย)

4. ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ หมายถึง สภาพของจิตใจหรือความรู้สึกที่มีต่อ การปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน ในรูปแบบของเงินเดือน สวัสดิการต่าง ๆ และผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ที่มีผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับตำแหน่งที่ปฏิบัติในปัจจุบัน ผู้บริหารมีความเอื้ออาทรต่อกำลังงาน เป็นอยู่ ของพนักงาน หน่วยงานมีเงินประจำบัญชีต่องวดเดือน อีกประจําปีแก่ ผู้ปฏิบัติงานให้ทุนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท มีการส่งเสริมสุขภาพพนักงาน เช่น การตรวจสุขภาพประจำปี กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมบริหาร เมื่อโอกาสให้พนักงานได้ใช้ รถยนต์ของสำนักงานในการเดินทางไปติดต่อราชการ การปฏิบัติงานนอกเวลา ได้รับเงิน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมให้พนักงานเทศบาล ได้ทัศนศึกษาดูงานเป็น ประจำทุกปี การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตรค่าเช่าที่พัก มีความเหมาะสมและ รวดเร็ว และการสนับสนุนให้พนักงานได้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ เช่น หลักสูตรการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการค้านคอมพิวเตอร์ หลักสูตรการทดสอบภาษาอังกฤษ และหลักสูตรความรู้ และทักษะเฉพาะของงานในแต่ละตำแหน่ง

4. การวัดระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ขวัญ เป็นรื่องของความรู้สึกที่อยู่ในจิตใจของคน (เสนาะ ต.เยาว. 2539 : 300-302) ไม่อาจวัดได้โดยตรงเหมือนวัดขนาดหรือปริมาณของสิ่งของ การวัดจึงต้องอาศัยวิธีทางอ้อมการวัด ขวัญของคน วัดได้ 3 แบบ คือ

1. วัดจากการทดลอง การวัดแบบนี้ ต้องอาศัยความรู้ทางจิตวิทยาเข้ามาช่วย เพื่อวัดทักษะดีของคนซึ่งได้จากการแสดงปฏิกริยา ความเห็น ความคิด และการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ซึ่งอย่างหนึ่งก็คือการวัดทางด้านจิตใจ อารมณ์ และปฏิกริยาของคนที่มีต่อสิ่งกระตุ้นอย่างเดียวกัน
2. วัดจากบุคลิกหรือลักษณะบางประการที่มีอยู่ในตัวคน ซึ่งแสดงออกถึงขั้นของ คนมี 3 ประการ

 ประการแรก วัดจากพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความมั่นคงหรือความหวั่นไหว ความหวังหรือความสืบห่วง ความเห็นอ่อนน้อมถ่อมตน หรือการตื่อรือร้น และความเลือยชาหือรือความ เตรียมพร้อมอยู่เสมอ

 ประการที่สอง วัดจากการแสดงออกของคนในทางความคิดเห็นหรือท่าทางที่มี ต่อองค์การ เช่น ต่อนโยบาย สภาพการทำงาน และคำสั่งของฝ่ายบริหาร

 ประการที่สาม วัดจากการบ่นหรือการซุบซาย ซึ่งแสดงถึงกำลังใจในการ ปฏิบัติงานอันนี้ได้จากการร้องทุกษ์ การฟ้าฝืน ระเบียบวินัย การขาดงาน การมาทำงานสาย และการปฏิเสธไม่ยอมทำงานล่วงเวลา

3. การวัดจากผลงาน ให้ดูจากการผลิต เช่น คุณภาพ ต้นทุน การใช้วัสดุคุณภาพ และปริมาณ

5. วิธีการวัดขั้นตอนที่ใช้ในการประเมิน

5.1 วิธีที่สำคัญ 4 วิธี คือ

 5.1 การสังเกต การสังเกตเป็นวิธีที่ง่ายและใช้ได้ผลดีที่สุด ผู้สังเกต ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจและต้องใช้อ讶งคุกต้อง และมีระบบที่ดีเพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงใน พฤติกรรมของคนงาน โดยอาศัยทักษะการเห็นจากการแสดงออก การฟังจากการพูด และการสังเกต จากการกระทำ วิธีนี้จะต้องระวัง คือ การแสดงออกหรือพฤติกรรมของคนบางคน อาจไม่แสดง ออกมากจากใจจริง

 5.2 การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยฝ่ายบริหารให้สามารถวัด ขั้นตอนของคนงาน และเป็นเครื่องมือของผู้บริหารที่จะให้เกิดประโยชน์แก่ต้นเอง ได้มาก แต่ถ้าหากมี การใช้ไม่ถูกต้อง โดยไม่มีการวางแผนมาก่อน หรือไม่ระวังรักษาให้ผลที่ได้ดีไปจากความ จริงก็ได้

 5.3 การออกแบบสอบถาม วิธีนี้อาจเรียกว่าการสำรวจความเห็นของพนักงาน โดยอาศัยแบบสอบถามที่กำหนดขึ้นมาล่วงหน้าเพื่อให้รู้ถึงท่าทีและขั้นตอนของคนงาน สิ่งที่บ่งบอก

ของวิธีนี้คือการกำหนดคำถามที่จะวัดท่าทีของคนว่าควรจะกลุ่มถึงอะไรมาก่อน และจะให้ผู้ตอบตอบอย่างไร และผู้บริหารจะได้รับคำตอบเป็นที่น่าพอใจหรือไม่

5.4 การเก็บบันทึก ได้แก่ การเก็บรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคนงานแต่ละคนในเรื่องเกี่ยวกับผลผลิต คุณภาพ และต้นทุน บันทึกเกี่ยวกับการทำงานของงาน การทำงานสาย การร้องทุกข์การฟ้องเรียกเบียบวินัย และอื่นๆเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการวัดข้อบัญญัติลังใจของงาน เพราะบันทึกต่าง ๆ ดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงท่าทีและความคิดเห็นที่มีต่องานและองค์กร

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540 : 242) ได้กล่าวถึงมาตรฐานสำหรับวัดข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานดังนี้

1. ระดับของผลงาน

2. การขาดงานหรือความเสื่อมเสียทาง ถ้าข้อบัญญัติ จะแสดงออกโดยความกระตือรือร้นในการทำงาน และความตั้งใจในการปฏิบัติงาน จะนับ การขาดงาน ลางาน หรือมาสายบ่อยๆของคนงาน อาจชี้ให้เห็นสภาพอันแท้จริงของข้อบัญญัติของคนงาน

3. การลดอุบัติเหตุ

4. คำร้องทุกข์หรือนั่นตรสันเทห์

5. การสอนตามโดยใช้กรอกแบบสอบถาม

6. การให้สัมภาษณ์จากการสอนตามโดยวิธีสัมภาษณ์

บุรียาพร วงศ์อนุตร โронน (2547 : 139-140) กล่าวไว้ว่า การศึกษาข้อมูล มีแบบวัด 2 ลักษณะ คือ

1. การวัดแบบอัตนัย (Subjective Measurement) เป็นการทดสอบกลุ่มและความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่เรียกว่า สังคมมิติ (Sociometry)

2. การวัดแบบปรนัย (Objective Measurement) เป็นการวัดข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งวัดเกี่ยวกับเจตคติเป็นแบบวัดในเชิงปริมาณ

6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อบัญญัติลังใจในการปฏิบัติงาน

ในการทำงานที่จะได้ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถและทักษะของบุคคลแต่ละคนในการทำงาน ถึงสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การรุ่งใจ โน้มน้าวนุ่มคลื่นให้ใช้ความสามารถ หรือทักษะในการทำงาน ที่ผู้บริหารหน่วยงานจะต้องนำมาประยุกต์ใช้ เพราะการที่บุคคลในองค์กรจะเกิดข้อบัญญัติลังใจในการทำงานมากน้อยขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบของสิ่งดังนี้ 1. ท้องค์การนั้นมีอยู่ 2. ไม่มีแรงจูงใจมาก ทำให้บุคคลในองค์กรนั้นเกิดข้อบัญญัติ

กำลังใจในการทำงานมากสิ่งจูงใจทำให้คนมีพฤติกรรมแสดงความสามารถทั้งทางกายและใจทำงานโดยก่อให้เกิดผลงานมากที่สุด

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540 : 243) กล่าวว่า หัวข้อของผู้ใต้บังคับบัญชาจะดีขึ้น

1. ได้ทำงานที่เหมาะสม
2. มีความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่
3. มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
4. ได้ทำงานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
5. รู้สึกตนเองมีโอกาสก้าวหน้า
6. มีความรู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นพากเพ่นเดียวกับผู้ร่วมงานอื่น ๆ ในหน่วยงานนั้น
7. ได้รับความยุติธรรมจากหัวหน้า
8. ได้รับคำยกย่องชมเชยเมื่อทำดี
9. ได้มีส่วนทราบถึงนโยบาย แผนงาน การเปลี่ยนแปลง และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของหน่วยงาน
10. ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานรักษาเรียบวินัยในหน่วยงานเป็นอย่างดี
11. ได้มีโอกาสสร้างความเดือดร้อนและความกังวล หรือความกลุ่นใจต่อผู้บังคับบัญชา เพราะความรู้สึกที่อัดเก็บไว้นานย่อมมีผลร้าย
12. ได้มีโอกาสเสนอแนะ เพื่อแก้ไขสภาพการณ์หรือปรับปรุงงานให้ดีขึ้น
13. ได้มีโอกาสแสดงข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงงานให้ดีขึ้น
14. ได้เห็นผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้ดำเนินการตามที่ได้มอบหมายให้ทำ

บาร์นาร์ด (Barnard. 1986 : 128) ได้กล่าวถึง สิ่งจูงใจเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความพอดีในการทำงานว่า ประกอบด้วย

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของตอบแทน ที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในรูปของวัตถุ
2. สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับโอกาสของบุคคล (Personal Non-material Opportunities) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญในการช่วยเหลือ ส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เช่น โอกาสที่จะมีชื่อเสียง การได้รับเกียรติ โอกาสที่จะได้ตำแหน่งดี ๆ เป็นต้น
3. สิ่งจูงใจที่เกี่ยวกับสภาพทางกายภาพที่พึงประสงค์ (Desirable Physical Conditions) ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน สภาพที่ทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำงาน เป็นต้น

4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefactions) หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานที่สนองความต้องการของบุคคลในด้านความภูมิใจที่แสดงฟื้มเมื่อ การมีโอกาสได้ทำงานได้อย่างเต็มที่

5. ความดึงดูดในทางสังคม (Associational Attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ในพญ์ผู้ร่วมงาน การยกย่อง ยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน

6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล (Adaptation of Conditions to Habitual Methods and Attitudes) หมายถึง การปรับปรุงตำแหน่งงาน วิธีการทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคคล

7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการทำงาน (Opportunity of Enlarged Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยให้เขามีความรู้สึกที่ว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของหน่วยงานเหมือนกัน

8. สภาพการอยู่ร่วมกัน (Condition of Commotion) หมายถึง ความพอใจของบุคคล ในด้านสังคม หรือความมั่นคงในทางสังคมที่ทำให้รู้สึกว่ามีหลักประกันและความมั่นคงในการทำงานเนื่องจาก “ขวัญ” เป็นพลังผลักดันให้บุคคลทำงานด้วยความตั้งใจกระตือรือร้นและด้วยความสมัครใจ

มาร์ส์ แอนด์ เบิร์น (Moore & Burns. 1965 : 72 ; อ้างถึงใน บัญชา สมบูรณ์. 2547 : 16 – 17) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของขวัญในการปฏิบัติงานว่า ขึ้นอยู่กับด้วยขณะเดียวกันก็ต้องต่อไปนี้

1. สภาพการปฏิบัติงาน (Working conditions)

2. ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน (Payment)

3. ความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงาน (Cooperation of employees)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา (Supervisory – Subordinate relations)

5. การติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ (Adequacy of communication)

6. สถานภาพและการยอมรับนับถือ (Status and recognition)

7. ความมั่นคงปลอดภัย (Security)

8. การเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน (Identification with organization)

9. โอกาสความก้าวหน้า (Chance for growth and advancement)

10. ความสามารถของผู้ร่วมงาน (Competence of colleagues)

11. ความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นกุ่ม (Success of group working)

12. ความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกุ่ม (Satisfaction of group)

13. ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Friendliness of employees)
14. การอุทิศตนเพื่องานและบุคคลในหน่วยงาน (Devotion to job)
15. ความพึงพอใจในหน่วยงาน

กิลล์ฟอร์ด แอนด์ เกรย์ (Guilford & Gray, 1970 : 280 - 283 ; อ้างถึงใน บัญชา สมบูรณ์, 2547 : 17 - 18) ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อหัวญูในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัย
2. โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน
3. ลักษณะของงานที่ทำ
4. การยอมรับนับถือจากหน่วยงาน
5. สภาพของการทำงาน
6. การยกย่องชมเชย
7. การบริหารงาน
8. ปริมาณงาน
9. ค่าจ้าง
10. การนิเทศงาน
11. การติดต่อสื่อสาร
12. ชั่วโมงการทำงาน
13. งานที่ไม่ซ้ำกันซับซ้อน
14. สิทธิและผลประโยชน์ต่างๆที่ได้รับ

กิลล์เมอร์ (Gillmer, 1987 : 380 – 384) ได้ทำการศึกษาเรื่อง หัวญูของผู้ปฏิบัติงาน และองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อหัวญูไว้ 10 ประการ คือ

1. ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ได้แก่ ความมั่นคงในอาชีพการทำงาน การได้รับ ความปลอดภัยจากการทำงาน
2. โอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity for advancement) ได้แก่ การมีโอกาสที่จะได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยอาศัยความสามารถในการทำงาน จริง ๆ
3. สถานที่ทำงานและการจัดการ (Company and management) ได้แก่ ความพึงพอใจ ต่อสถานที่ทำงาน รวมทั้งชื่อเสียงและการดำเนินงานของหน่วยงาน
4. ค่าจ้าง (Wage) ได้แก่ ค่าจ้างรายวัน ค่าจ้างรายเดือน ค่าล่วงเวลา

5. ลักษณะของงานที่ทำ (Intrinsic aspects of the job) หมายถึง การได้ทำงานที่ตรงกับความต้องการ ความรู้ความสามารถและความต้นค้า ก็จะก่อให้เกิดขวัญดีขึ้น

6. การนิเทศงาน (Supervision) เป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพอดีหรือไม่พอดีต่องานได้ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการลาออกจากงานหรือขอรับการยกย้ายไปยังหน่วยงานที่มีระบบการนิเทศงานที่ดีกว่าได้

7. ลักษณะทางสังคมของงาน (Social aspects of the job) กล่าวคือ หากผู้ปฏิบัติงานทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้อ่ายมีความสุข ก็จะเกิดความพอดีในงานนี้ ๆ

8. การติดต่อสื่อสาร (Communication) เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชา การประสานงาน รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงาน ล้วนแต่จำเป็นต้องมีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดีเป็นตัวเชื่อม

9. สภาพการปฏิบัติงาน (Work condition) ได้แก่ ความพอดีเหมาะสมของเสียง ตี แสง สว่างและระบบการถ่ายเทอากาศที่ถูกสุขลักษณะ

10. ค่าตอบแทนและผลประโยชน์เกือกุลต่าง ๆ (Benefits) เช่น เงินบำเหน็จตอบแทน เมื่อออกจากงาน การบริการต่าง ๆ การรักษาพยาบาล สวัสดิการต่าง ๆ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

7. แนวทางในการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

การสร้างขวัญกำลังใจเพื่อเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะบังเกิดความสำเร็จแก่การทำงาน เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นองค์กรทุกประเภทที่มีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงพัฒนาสิ่งต่างๆ ดังกล่าว การสร้างขวัญกำลังใจ (ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. 2540 : 244-245) มีรายละเอียด โดยสรุปดังต่อไปนี้

1. สร้างหัวหน้าคนดีในการทำงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ทุกคนมีความหวังในโอกาสก้าวหน้า

2. สมัพนธภาพระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ตั้งอยู่บนฐานแห่งความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

3. วางแผนและสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน เช่น จัดให้มีระบบการประเมินผลงานเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน หรือยกย้าย

4. กำหนดเงินเดือนและค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ

5. สนับสนุนให้ทำงานที่มีความพึงพอใจและโอกาสให้ใช้ความชำนาญและความคิดริเริ่ม

5.1 การจัดสวัสดิการที่ดีเพื่อการให้สวัสดิการเป็นการบำรุงขวัญทางหนึ่ง สวัสดิการหมายถึง ประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและค่าจ้างธรรมดายัง เช่น การมีสหกรณ์เงินออมทรัพย์ เงินช่วยเหลืออนุบรรณาฯ การให้สวัสดิการทำให้กันงามมีความรู้สึกมั่นคงและปลดภัยเมื่อเขาก็ไม่ปัญหาที่เขาต้องการความช่วยเหลือ

5.2 จัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชา ได้รับความสะดวกสบายและความปลอดภัย รวมทั้งการปรับปรุงหากเครื่องใช้ทันสมัยมาใช้ในองค์กร ระหว่าง นัตร โพธิ์แก้ว (2542 : 185-186) ได้กล่าวไว้ว่า

1. การควบคุมอารมณ์ เมื่อจากการทำงานร่วมกันนั้น จะต้องรู้จักการควบคุม อารมณ์และความรู้สึก ในการตอบรับหรือปฏิเสธต่อบุคคล กลุ่มนี้ เหตุการณ์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งการรู้จักพินิจพิจารณา และมองคนในแง่ดี ผู้ร่วมงานต่างยิ้มเย้มแจ่มใส

2. ความพึงพอใจงานที่ทำ ถ้าเป็นงานที่เบ็ด โอกาสให้ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และเป็นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ผู้ที่จะพึงพอใจงานที่ตนทำเป็นอย่างมากและผลงานที่เกิดจากการกระทำด้วยใจรัก จะดีและมีคุณค่ากว่าผลงานที่ทำโดยไม่ชอบด้วยพึงพอใจ

3. สร้างมาตรฐานความสำเร็จ เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจจากการประเมินผลงานเพื่อจะได้ใช้พิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน คนงาน หรือเพื่อประโยชน์ในการยกย้าย สับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ การสร้างมาตรฐานวัดผลงานจะป้องกันการล้าหลังและคำครหาทั้งปวง

4. ความเป็นเอกภาพ เมื่อจากองค์การทุกแห่งจะต้องมีกตุุน และถ้ามีกตุุนมาก ๆ แต่ละกตุุนไม่ประสานและร่วมมือต่อกัน การทำงานก็จะเกิดการซิงค์ซิงค์เด่น หรือบางทีก็อาจอิจฉาริษยา กันผลการทำงานก็จะเกิดความเสียหาย

5. ค่าจ้างและค่าแรง ปกติลูกจ้างหรือคนงานทุกคนทำงานก็หวังจะได้ค่าจ้างค่าแรง ที่ใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพ และบ่อขรังที่ลูกจ้างโรงงานอุตสาหกรรมก่อการสร้างเพื่อเรียกร้องค่าจ้าง ค่าแรงสาเหตุเนื่องจากค่าครองชีพสูงขึ้น ดังนั้นค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรมจะช่วยสร้างความรู้สึกที่ดีกับลูกจ้างทุกคน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างคนงานกับหัวหน้า จะต้องเป็นความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความร่วมมือ ความรัก เคราะห์นับถือ ยกย่อง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน โดยหัวหน้างานไม่ควรมองผู้ได้บังคับบัญชาเป็นเสมือนเครื่องจักร อย่างขับผิด และหาเหตุตำแหน่งตีียน สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นระหว่างคน

7. การจัดสวัสดิการที่ดี เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ สวัสดิการ หมายถึง ผลประโยชน์และบริการต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดให้แก่บุคลากรของหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรได้

ทำงานอย่างมีความสนับสนุน มีความพอดีกับงาน สร้างสรรค์ อาจเป็นการให้เงินหรือให้บริการความสะดวกต่างๆ ที่ได้แต่จะต้องเป็นการให้พิเศษเพิ่มเติมจากเงินเดือนหรือค่าจ้างปกติ สร้างสรรค์ที่หน่วยงานจัดให้อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย ความสะดวกสบายต่างๆ การศึกษาและข่าวสารประกอบความรู้ ความมั่นคงในทางการเงิน การพักผ่อนหรือการสันทนาการ วัตถุประสงค์ของการจัดสร้างสรรค์การให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน อาจจำแนกออกได้ดังนี้

7.1 เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากร

7.2 เพื่อเป็นสิ่งจูงใจในการจัดทำบุคลากรเข้ามาทำงาน

7.3 บำรุงรักษาบุคลากรให้มีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์ต่อหน่วยงาน

7.4 เพื่อเพิ่มผลผลิตแก่หน่วยงานให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น

7.5 ป้องกันปัญหาความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานกับบุคลากร

7.6 ลดการอุทธรณ์ร้องทุกข์ของบุคลากร

7.7 เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานอุทิศเวลาและแรงงาน ในการปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่มากยิ่งขึ้น

7.8 เพื่อยกมาตรฐานการดำเนินการชีวิตของบุคลากร

7.9 ลดการขาดงาน ลางาน และเปลี่ยนงานของบุคลากร

7.10 ลดความเครียดในการปฏิบัติงานของบุคลากร

7.11 ก่อให้เกิดความสามัคคีในหน่วยงาน

7.12 ส่งเสริมสุขภาพจิตของบุคลากรให้อยู่ในสภาพปกติ

ปริยาพร วงศ์อนุตร รายงาน (2547 : 141-143) ได้กล่าวว่า เมื่อวัฒนธรรมนักงานทำให้มีผลกระทบกระเทือนถึงปัญหาต่างๆ คือ การนัดหยุดงาน การลาออกจากงาน การมาทำงานสาย เพื่อจะได้สร้างขวัญและเพิ่มกำลังใจแก่พนักงาน โดยวิธีการที่ฝ่ายจัดการสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. การแบ่งผลประโยชน์ เป็นการให้พนักงานมีผลประโยชน์ตอบแทนจากสิ่งที่

ตนเองปฏิบัติ โดยการตอบแทนในด้านเศรษฐกิจ การแบ่งผลกำไรให้ นอกจากได้รับค่าตอบแทน ในด้านวัตถุที่ได้รับผลประโยชน์จริง เช่น เป็นโบนัส หรือหุ้นที่บริษัทจ่ายให้กับพนักงาน เช่นมีส่วนเป็นที่เล่นกีฬา ฯลฯ

2. การจัดแหล่งสันทนาการ เป็นการจัดการให้พนักงานมีโอกาสพักผ่อนหย่อนใจ 3. การพบผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานต่างๆ ควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญให้เข้า ได้มาเยี่ยมเยือน พนักงาน โดยให้คำแนะนำ จัดรายการอภิปราย ฯลฯ เพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้เกิดการสร้างเป้าหมายร่วมกัน เป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานได้เข้าไปมีส่วนร่วมกันอย่างแท้จริง ช่วยเพิ่มขวัญได้

4. การจัดผู้ແນະນຳປັບປຸງພາກສາທາງດ້ານການທຳມາດ ເປັນລັກຄະການນຳມາແນະແນວມາໃຊ້ໃນອົງກຳການ ເພື່ອທຳມາດທີ່ໄດ້ປັບປຸງ ປັບປຸງດ້ານຕ່າງໆແກ່ພັນການແລະຝ່າຍບໍລິຫານ ຜົນມີຄ່ານາກຕ່າງໆ

5. ການເຫັນປັບປຸງພາກສາທາງດ້ານການ ວິທີນີ້ໃຊ້ກັນມາກ ໂດຍໃຊ້ວິທີການພັນກາຄຸ່ມສັນພັນທີ່ກາຍໃນອົງກຳການ ຕ້າວຂາຍສ່າງບໍລິຫານຂອງພັນການຄຸ່ມທີ່ໜ່ວຍໄຫ້ພັນການເຫັນເຖິງກັນ ເນັ້ນປັບປຸງພາກສາທິ່ງທີ່ກ່ອງໄຫ້ເກີດການທຳມາດ ຮ່ວມກັນເປັນທີ່ມີໜຶ່ນມາໄດ້

8. ຖ່ານຸ້າເກີດກັນຂວັງກັນກຳລັງໃຈໃນການປົງປັງຕິດານ

ທ່ານຸ້າເກີດກັນຂວັງກັນກຳລັງໃຈໃນການປົງປັງຕິດານ ໄດ້ມີນັກວິຊາການສ່າງໄວ້ ຕັ້ງນີ້

8.1 ທ່ານຸ້າ 2 ອົງປະກອບຂອງເଇର්ංເບේର්ග (Herzberg's Two-factor Theory)

ເଇର්ංເບේର්ග (Herzberg, 1959 ; ຂໍາງສິນໃນ ປຣີຍາພຣ ວົງຄ້ອນຫຼຸດ ໂຮງຈນ. 2547 : 118) ໄດ້ສຶກຍາເີ້ນສາຫະຫຼວງໃຈນຸ້າຄຸລໃຫ້ທຳມາດ ເຫັນວ່າ 2 ປັບປຸງທີ່ເກີດກັນແຮງງູງໃຈໃນການທຳມາດ ຕັ້ງນີ້

1. ປັບປຸງຄໍາຖານ (Hygiene Factor) ເປັນປັບປຸງປົກກັນໄມ້ໄຫ້ຄົນເກີດກວາມໄມ້ພອໃຈການທີ່ປົງປັກຕົງຢູ່ເຫັນ ນໂຍນາຍຂອງຫນ່ວຍງານແລະການບໍລິຫານ ເພື່ອການກົດກົດການນັບປັບປຸງຫຼີກ ສຸກາພາກການທຳມາດ ຄວາມສັນພັນທີ່ຮ່ວງນຸ້າຄຸລ ຮາຍໄດ້ ຕໍາແໜ່ງແລະຄວາມມັນຄົງ ປັບປຸງແລ້ວໜີໄດ້ເປັນສິ່ງງູງໃຈທີ່ຈະທຳໄຫ້ເກີດພັດພົດເພີ່ມເຂົ້າ ທີ່ທຳໄຫ້ຄົນທຳມາດດໍາເນີນການ ໄປດ້ວຍຄວາມຮາບຮັນ ເຫັນ ການໄມ້ເພີ່ມພອຂອງຮ່າຍໄດ້ ທຳໄຫ້ເກີດການນັດຫຼຸດຈານຂອງໂຮງງານ ເພື່ອເຮັດວຽກຮັດເດືອນໄຫ້ສູງເຂົ້າ

2. ປັບປຸງກະຮຽດຕູນ (Motivator Factor) ເປັນປັບປຸງທີ່ໄຫ້ຄົນທຳມາດມີຄວາມຮູ້ສຶກພຶກພອໃຈໃນການມີຄວາມຮູ້ສຶກໃນດ້ານດີ ເປັນສິ່ງງູງໃຈກາຍໃນ ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ກົດດົກຂອງຕົນ ປັບປຸງແລ້ວໜີສ່ວນໃຫຍ່ຈະເກີດກັນກຳລັງໃຈທີ່ປົງປັກຕົງ ດັ່ງກັນຈະເກີດກັນກຳລັງໃຈໄຫ້ພັດພົດ ປັບປຸງກະຮຽດຕູນ ໄດ້ແກ່ ຄວາມສຳເນົາຈີ່ຂອງຈາກການກ່ຽວຂ້ອງມີຄວາມຮັບຮັນດີ່ລັກຄະການຂອງຈາກການ ໂດຍຕ້າວອງມັນເອງ ຄວາມຮັບຜົດຂອນ ຄວາມເຈົ້າງກໍາວໜ້າໃນຕົນເອງແລະອາຊີພ ປັບປຸງກະຮຽດຕູນຈະນຳໄປສູ່ກາງງູງໃຈໃນວິທີການບໍລິຫານທ່ວຍ

ເଇର්ංເບේର්ග (Herzberg, 1959 : 71-79) ໄດ້ຄືດກັນທ່ານຸ້າເກີດກັນກຳລັງໃຈທີ່ສຳຄັງ ໄດ້ແກ່ ທ່ານຸ້າ 2 ປັບປຸງ ເພື່ອສຶກຍາວ່າຜູ້ປົງປັງຕິດານຕ້ອງການອະໄຮຈາກງານ ຈາກການວິທະໄຫຼາດທີ່ໄດ້ປະກຸງວ່າ ເປັນປັບປຸງທີ່ເກີດກັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄມ້ດີໄດ້ແກ່

ປັບປຸງກະຮຽດງູງໃຈ (Motivation Factor) ເປັນປັບປຸງທີ່ນຳໄປສູ່ທັນຄົດໃນທາງນັກ ເພື່ອທຳມາດໃຫຍ່ຈະເກີດກັນກຳລັງໃຈໃນການປົງປັງຕິດານ ຜົນມີລັກຄະການສັນພັນທີ່ກັບເຮັດວຽກ ນັ້ນຄື່ອງ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເນົາຈານຄວາມນີ້ກົດຂອງຕົນເອງ (Self Actualization or Self Realization)

คือ เป้าหมายสูงสุดของมนุษย์ซึ่งกล่าวทรงกันในหลายทฤษฎี โดยมีความสัมพันธ์โดยตรงกับแรงจูงใจภายในที่ทำงาน ดังนี้

1. ความสำเร็จของงาน (Achievement) เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการทำงาน เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและตนเอง โดยสามารถวัดได้ปัจจุบันและป้องกันปัจจุบันต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนบรรลุผลสำเร็จในการทำงาน เกิดความรู้สึกพอใจและปลื้มใจในความสำเร็จของงานนั้น
2. การยอมรับนับถือ (Recognition) เป็นการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ การได้รับความไว้วางใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่ส่อให้เห็นถึงความเชื่อถือ ยอมรับในความสามารถ เมื่อทำงานอย่างดีอย่างหนึ่งบรรลุผลสำเร็จทั้งจากผู้บังคับบัญชาผู้ขอคำปรึกษา หรือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนับถือจะแฟ่ลงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย
3. ลักษณะของงาน (Work Itself) เป็นงานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ท้าทายให้ลงมือทำ หรือเป็นงานที่สามารถทำได้โดยลำพัง
4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้บังคับบัญชาได้ให้โอกาสแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด
5. ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ (Advancement) เป็นการได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือตำแหน่งสูงขึ้น รวมทั้ง โอกาสที่จะได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน ปัจจัยค่าจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่อาจทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่พอใจ (Dissatisfies) เป็นแรงจูงใจภายนอกบุคคลที่เกิดขึ้นจากการที่ทำงาน ได้แก่
 1. เงินเดือน (Salary) และการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้นเป็นพหูชนิดของบุคลากรที่ทำงาน
 2. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะ (Skill) วิชาชีพ
 3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน (Relationship with Supervisor and Peers) หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นคริยา หรือวากาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกันมีความเข้าใจกันและกันอย่างดี
 4. สถานะอาชีพ (Job Status) หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมมีเกียรติและศักดิ์ศรี
 5. นโยบายและการบริหารงาน (Policy and Administration) หมายถึง การจัดการและการบริหารงานขององค์การ การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ

6. สภาพการทำงาน(Working Condition) ได้แก่สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆ

7. ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal Life) หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีซึ่ง เป็นผลที่ได้รับจากงานในหน้าที่ เช่น การที่บุคคลถูกขับไล่ไปทำงานในที่แห่งใหม่ซึ่งห่างไกลจากครอบครัวทำให้ไม่มีความสุขและไม่พอใจกับการทำงานในที่แห่งใหม่

8. ความมั่นคงในงาน (Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนในอาชีพหรือความมั่นคงขององค์การ

9. วิธีการปักครองบังคับบัญชา (Supervision Technique) หมายถึง ความสามารถสามารถของผู้บังคับบัญชาการดำเนินงานหรือความยุติธรรมการบริหาร

8.2 ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์

มาสโลว์ (Maslow, 1995 ; อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตร โภจน์. 2547 : 51-52) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์จะมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด และจะเรียงตามลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป ลำดับความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอน ตามลำดับประกอบด้วย

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุดเพื่อความมีชีวิตอยู่รอด ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ อุณหภูมิที่เหมาะสม เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และความคุ้มครองจากผู้อื่น

3. ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ (Social Needs) เป็นความรู้สึกว่าตนได้รับความรัก และมีส่วนร่วมในการเข้ามุ่งพอก

4. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของตน เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการทำงานที่ตนเองชอบ หรือต้องการเป็นมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

8.3 ทฤษฎี X (theory X) และทฤษฎี Y (theory Y)

แมคเกรเกอร์ (McGregor. 1959 ; อ้างถึงใน ลัคดา แสงเมือง. 2548 : 25 - 27)

ได้แสดงแนวความคิดความรู้สึกของผู้บริหารองค์การที่มีต่อลักษณะของผู้ใต้บังคับบัญชา และสรุปพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชาว่า เหตุใดจึงมีพฤติกรรมในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาที่แตกต่างกัน บางรายปกครองด้วยการข่มขู่ ควบคุมกำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด บางรายปกครองแบบไม่เนื้อเชื่อใจผู้ใต้บังคับบัญชา (แมคเกรเกอร์) จึงได้สรุปและมองมุนย์ออกเป็น 2 แบบ คือ แบบทฤษฎี X หมายความว่า มุนย์ในสาขาของทฤษฎีนี้ค่อนข้างจะติดลบต้องควบคุมกันอยู่เสมอ จะปล่อยให้ทำอะไรโดยลำพังมิได้ ส่วนทฤษฎี Y นั้น มุนย์ยืนแง่ที่เดียวกัน มีศักยภาพที่สามารถจะพัฒนาตนเองได้โดยไม่ต้องมาดูแลควบคุม แบ่งอธิบายแยกตามทฤษฎี ได้ดังนี้

1. ทฤษฎีเอ็กซ์ (Theory X) แมคเกรเกอร์ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ความคิดทฤษฎี X นี้ เป็นที่นิยมใช้ในทฤษฎีการบริหารแบบคลาสสิก เช่น ระบบราชการของ Weber บางที่ ทฤษฎี X ใช้ได้ ทั้ง ๆ ที่โดยธรรมชาติแล้วงานไม่ได้มีลักษณะขี้เกียจ ขาดความรับผิดชอบ ฯลฯ ตามที่ทฤษฎี X ข้างต้นแต่ความสำเร็จของการใช้วิธีงูงูแบบ Theory X เกิดจากการที่คนงานพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับ Theory X เพื่อที่จะให้เป็นที่พอใจของฝ่ายจัดการ เมื่อทางของทฤษฎี X มีดังนี้

1.1 มุนย์โดยทั่วไปจะไม่ชอบทำงานของมุนย์ และพยายามหลีกเลี่ยงการทำงานสมอเท่าที่มีโอกาส

1.2 เอาจริงจากลักษณะการไม่ชอบทำงานของมุนย์ การจะทำให้มุนย์ปฏิบัติงานเพื่อให่องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ต้องใช้วิธีการบังคับ ควบคุม สั่งการหรือบ่ำบุญ และลงโทษด้วยวิธีการต่าง ๆ

1.3 มุนย์โดยทั่วไปชอบที่จะเป็นผู้ตาม มีกันคอบบังคับ สั่งการในการทำงาน พยายามหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ มีความทะเยอทะยานน้อย และต้องการความมั่นคงมากกว่าสิ่งอื่นใด

1.4 มุนย์ให้ความสำคัญเฉพาะตนเอง เนื่องจากต้องการขององค์กร

1.5 มุนย์มักต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

แนวความคิดเรื่องนี้ เป็นผลสะท้อนต่อการขัดขององค์กรทางการเมือง แม้ในปัจจุบัน แนวความคิดนี้ยังมีอยู่โดยคิดว่า ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ออกคำสั่งแต่ผู้เดียว การควบคุมจะใช้วิธีการออกคำสั่งอำนาจและสิทธิในการตัดสินใจจะอยู่ที่ผู้บริหารสูงสุด หรือเป็นรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลาง (Centralization) ตามทฤษฎีนี้กับบริหารจัดการเข้าใจว่าสิ่งใดที่จะทำให้คนในองค์กรทำงานได้ดีที่สุด คือการให้สิ่งตอบแทนทางเศรษฐกิจ คือใช้เงินเป็นสิ่งจูงใจ ถ้าทำงานได้มากค่าจ้างก็จะสูง มีคนนั้นจะใช้วิธีการกระตุ้นให้ทำงานด้วยการข่มขู่ให้คนงานเกิดความเกรงกลัวหัวดหัวนั้น คนงานต้องยอม

ทำงานตามกำลังของผู้บังคับบัญชา เพื่อมิให้ต้องออกมานางาน แบบขององค์การ เช่นนี้จะมีการควบคุมอย่างใกล้ชิดจากเมืองบน หรือผู้บริหารซึ่งเป็นแนวคิดในการจัดรูปองค์กรตามแบบราชการ หรือการจัดองค์กรตามประเพณีนิยม

2. ทฤษฎี Y (Theory Y) เป็นแนวความคิดที่นิยมใช้ในปัจจุบัน เป็นที่มาของหลักการด้านมนุษย์สัมพันธ์ สมนติฐานของทฤษฎีนี้คือ มนุษย์เป็นผู้ที่ชอบสังคม (Man is a social man) มนุษย์อยู่กับคนเดียวในโลกไม่ได้ต้องมีการสังสรรค์กัน และอยู่ในระบบสังคมมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.1 การควบคุมและการบังคับ มิใช่วิธีเดียวที่จะทำให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนย่อมจะทำงานด้วยความเป็นตัวของตัวเอง จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่เขายอมรับ

2.2 มนุษย์ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นกลุ่ม

3. คนจะยึดมั่นกับวัตถุประสงค์ เมื่อเขาได้รับผลลัพธ์จากการทำงาน การที่คนได้รับการตอบสนองความต้องการที่สมใจด้วยองค์ประกอบใดๆ ก็ตาม ก็จะกระตุ้นให้เขาเกิดความพยายามในการทำงานนั้น ต่อไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

4. ความพยายามของมนุษย์ทั้งทางกายและทางใจ ในการทำงานเป็นไปตามธรรมชาติเช่นเดียวกับการพักผ่อนหรือการหาความเพลิดเพลิน มนุษย์โดยทั่วไปมิได้รังเกียจการทำงาน การทำงานจะได้รับความสนใจจากผู้ปฏิบัติงาน คนงานจะหีบงานเป็นสิ่งซึ่งตอบสนองความต้องการหรือคนงานจะถือว่างานเป็นสิ่งซึ่งต้องหลีกเลี่ยงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะการควบคุมของผู้บริหาร

5. คนเราจะเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เหมาะสม เพื่อการยอมรับความรับผิดชอบ และบังแสวงหาความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น การหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ขาดความทะเยอทะยานและยึดมั่นกับความปลดภัยเพียงอย่างเดียว ไม่ใช่คุณลักษณะที่แท้จริงของบุคคล

6. ความสามารถในการใช้ความคิด ความเฉลี่ยวฉลาด จินตนาการ และความคิดที่สร้างสรรค์ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในองค์กรจะมีอยู่ในตัวบุคคลด้วยกัน ทั้งนี้ทฤษฎี Y มีความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

6.1 ปฏิบัติงานมากกว่าที่กำหนดให้

6.2 ให้ความสนใจในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

6.3 ไม่ยอมเสียเวลาในการทำงาน

6.4 ต้องการที่จะให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ด้วยการทำงานเป็นอย่างดี

ทฤษฎีนี้เน้นถึงการพัฒนาตนของมนุษย์ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามนุษย์นี้รู้จักตัวเองได้อย่างถูกต้อง รู้จักความสามารถของตน ผู้บริหารจะมีความรู้สึกในด้านดีต่อคนงาน ฝ่ายบริหารควรที่จะสร้างสรรค์สถานการณ์ที่จะทำให้สามารถเชิดชูองค์กร มีความรู้สึกรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายส่วนบุคคล อันจะมีผลต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นส่วนร่วมด้วยกัน ถ้าโดยสรุปได้ว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโලว์ สามารถใช้เป็นแนวทางในการนำรุ่งเรืองและกำลังใจให้สอดคล้องกับลำดับชั้นความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน เช่นความต้องการพื้นฐานของผู้ปฏิบัติงานโดยทั่วๆ ไป น่าจะเป็นเรื่องของสวัสดิการ เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

“คน” เป็นหนึ่งในปัจจัยทางการบริหารที่สำคัญและยอมรับกันทั่วไป เรียกว่า “4 M’s” อันประกอบด้วย บุคลากร หรือทรัพยากรมนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุ อุปกรณ์ (Materials) และการจัดการ (Management) จะพบว่าคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการบริหาร เพราะหากขาดกำลังคน ก็จะไม่มีตัวขับเคลื่อนปัจจัยอื่น ๆ นั่นเอง เพราะฉะนั้น ในแต่ละองค์กรจึงหันมาให้ความสำคัญในการบริหารคนในองค์กรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันคือ การบริหารงานบุคคล

1. ความหมายของการบริหารงานบุคคล

คำว่า “การบริหารงานบุคคล” มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้ ลองเรนซ์ แอนปเลี่ย (Apply) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานบุคคลไว้ว่า “คือ การวางแผนและการกำหนดกระบวนการเกี่ยวกับบุคลากร ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา นโยบายและเทคนิคในการบริหารงานบุคคลรวมทั้งการพัฒนาความสามารถของบุคคลในองค์การ”

เดล เอส บีช (Beach) เห็นว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง “การวางแผนนโยบาย การกำหนดแผนงาน การเลือกสรร การฝึกอบรม การกำหนดค่าตอบแทน การจัดอัตรากำลัง การเสริมสร้างแรงจูงใจ การเสริมสร้างภาวะผู้นำ ตลอดจนการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์และบรรเทาภาระที่ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน”

พิลิกซ์ อี ไนโกร (Nigro) ให้ความหมายของการบริหารงานบุคคลไว้อย่างกะทัดรัดว่า “การบริหารงานบุคคลหมายถึงศิลปะในการเลือกสรรคนใหม่และใช้คนเก่า ในลักษณะที่จะให้ได้ผลงานและบริการจากบุคคลเหล่านั้นสูงสุดทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ”

สมพงศ์ เกณมสิน มีความเห็นว่า “การบริหารงานบุคคลนี้ เป็นการจัดการ เกี่ยวกับบุคคลนับตั้งแต่การสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงาน การดูแลบำรุงรักษา จนกระทั่งพ้นไปจากการปฏิบัติงาน”

ชูศักดิ์ เที่ยงตรง ให้ความหมายเชิงนิยามไว้ว่า “การบริหารงานบุคคล คือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้คนดี มีคุณวุฒิ และมีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ทำงานด้วยความสนใจ พึงพอใจยิ่งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล”

สรุปความหมายของการบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลในหน่วยงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถสามารถเหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงาน การบำรุงรักษา การพัฒนาตลอดจนการให้พ้นจากงาน เพื่อให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยความพึงพอใจของบุคคลในหน่วยงาน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2543 : 7)

2. ระบบบริหารงานบุคคล

ระบบการบริหารงานบุคคลไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยทั่วไปมีแนวปฏิบัติที่นิยมใช้อยู่ 2 ระบบ คือ

2.1 ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง ระบบที่ใช้ในการบริหารงานบุคคลนับตั้งแต่การให้ได้มาซึ่ง บุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนา การให้พ้นจากงาน โดยใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวไม่คำนึงถึงความสามารถของบุคคลเป็นเกณฑ์ ลักษณะที่สำคัญ คือ

2.1.1 ไม่คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ

2.1.2 ไม่เปิดโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเลือกสรร

2.1.3 มักมีอิทธิพลทางการเมืองเข้ามายแทรกแซงกิจกรรมภายในของหน่วยงาน

ข้อดีของระบบอุปถัมภ์ คือ รวดเร็ว แก้ไขสะดวก มีความขัดแย้งในการตัดสินใจน้อย เหมาะสมกับบางตำแหน่ง 适合ด้วยกับการปกครองที่มีระบบราชการเมือง ข้อเสียของระบบอุปถัมภ์ คือ ไม่มีหลักประกันว่าจะได้คนที่มีความรู้ ความสามารถ มุ่งรับใช้คนมากกว่าหน่วยงาน ข้อดีของระบบอุปถัมภ์ คือ ไม่คำนึงถึงความสามารถของบุคคลเป็นเกณฑ์ ดังนี้

2519 : 22)

2.2 ระบบคุณธรรม (Merit System) ระบบที่ใช้ในการบริหารงานบุคคลนับตั้งแต่การให้ได้มาซึ่ง บุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนา การให้พ้นจากงาน โดยยึดถือการสอน และมาตรฐานในเรื่องคุณวุฒิ และความสามารถของบุคคลเป็นสำคัญ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.2.1 หลักความสามารถ (Competence) เป็นการถือความสามารถของบุคคลเป็นสำคัญ เพื่อให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และต้องสามารถใช้ความรู้มาปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ได้อย่างเต็มที่

2.2.2 หลักความเสมอภาค (Equality Opportunity) เป็นการให้โอกาสที่เท่าเทียมกัน แก่บุคคลทั้งในเรื่องการเข้าสู่การเป็นราชการและอยู่ในระหว่างการเป็นข้าราชการ ซึ่งเป็นแนวคิดตามหลัก ประชาธิปไตยที่ให้สิทธิเสมอภาคแก่บุคคลภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยถือว่าทุกคน จะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคด้วยคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ที่อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

2.2.3 หลักความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่ (Security of Tenure) ซึ่งต้องได้รับการยอมรับ และคุ้มครองตามกฎหมาย คือจะไม่ถูกปลดออกหรือไล่ออกจากงานโดยไม่มีเหตุที่พิสูจน์ได้ หลักการนี้ มุ่งให้ข้าราชการเกิดความมั่นคงตัวรในอาชีพและเกิดความรู้สึกมั่นคงที่จะแสวงหาความเจริญก้าวหน้า ในหน้าที่ของตน โดยไม่ต้องคำนึงถึงเหตุผลส่วนตัวหรือทางการเมือง

2.2.4 หลักความเป็นกลางทางการเมือง (Political Neutrality) คือ การที่ข้าราชการประจำต้องเป็นกลางทางการเมืองและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามนโยบายของรัฐบาลอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่เข้าข่ายกับอิทธิพลของพรรคการเมืองหนึ่งพรรครัฐการเมืองใด แต่ยังคงสิทธิทางการเมือง เผื่อนเดียวกับประชาชนทั่วไป

ข้อดีของระบบคุณธรรม คือ ลดคลื่องกับระบบประชาธิปไตยที่เน้นความเสมอภาค ได้คนดีมีความรู้ ความสามารถเข้ามาทำงาน สร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ช่วยหน่วงงานมีประสิทธิภาพ ข้อเสียของระบบคุณธรรม คือ ล่าช้า ค่าใช้จ่ายในการสอนแพงขึ้นสูง สร้างความสัมพันธ์แบบเป็นทางการมากเกินไป ทำได้ยาก เพราะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

3. กระบวนการบริหารงานบุคคล

กระบวนการบริหารงานบุคคลนี้ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่สำคัญอยู่

4 ประการ คือ

3.1 การให้ไดนาซีสั่งบุคลากร หมายถึง การได้บุคคลที่มีคุณสมบัติและมีปริมาณเพียงพอที่จะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย เป็นกระบวนการที่เริ่มจากการวางแผนกำลังคน การสรรหา การคัดเลือก การนำเข้าสู่หน่วยงาน จนกระทั่งการทดลองปฏิบัติงาน

3.2 การบำรุงรักษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคลากรมีความ

พึงพอใจ มีทักษะที่ดีต่อองค์การ ตลอดจน直到ให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ การชูงใจ การให้คำต้อนรับ การมองหมายงาน การจัดสภาพการทำงาน การนิเทศ การหมุนเวียนตำแหน่ง การสร้างความสัมพันธ์องค์การ ความก้าวหน้า วินัย การประเมินผลการปฏิบัติงาน ข่าวสาร ข้อมูล

3.3 การพัฒนา หมายถึง กระบวนการส่งเสริมนุклาร์ที่ปฏิบัติงาน อยู่แล้ว ให้ได้เพิ่มความรู้ ความชำนาญ ความสามารถ ทักษะ ทักษะ อุปนิสัย เพื่อให้ปฏิบัติงาน ได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ โดยการให้การศึกษา ฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริม ความรู้ ความสามารถ ความสนใจ และทักษะแก่นุคลากร

3.4 การให้พ้นจากงาน หมายถึง การที่พ้นกิจงาน เจ้าหน้าที่ พ้นจากหน้าที่การงาน และหมวดสิทธิ์ที่จะได้รับเงินเดือนของหน่วยงานตลอดไป สาเหตุของการพ้นจากตำแหน่งงาน ได้แก่ การเขย่าการโอน การลาออก การพ้นจากงานพระเจ้าบรมวงศ์ป่วย การให้ออกชั่วคราว การໄล ออก การเกษียณอายุ การพ้นจากงานเนื่องจากตาย

นักวิชาการบริหารงานบุคคลส่วนใหญ่ มีแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล คล้ายคลึงกัน คือ ความสำเร็จขององค์การขึ้นอยู่กับบุคลากรในองค์การ ดังนั้น การได้มาซึ่งบุคลากรที่ดี การบำรุงรักษาให้บุคลากรนั้นอยู่กับหน่วยงานนาน ๆ การพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นหัวใจสำคัญที่ผู้บริหารทุกคนจะต้องดำเนินการเพื่อความเจริญก้าวหน้าสามารถบรรลุ เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประยุกต์ (อัจฉรา สงข์สุวรรณ. 2546 : 17)

แนวทางรายรากฐานสารคาม การกิจกรรมหน้าที่ของเทศบาล

การกิจกรรมหน้าที่ของเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496

ส่วนที่ 3

หน้าที่ของเทศบาล

บทที่ 1

เทศบาลตำบล

มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ดังที่กำหนดในเขตเทศบาล
ดังต่อไปนี้

- 1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 2) ให้มีและบำรุงทางน้ำและทางน้ำ
- 3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

- 4) ป้องกันและระจับโรคติดต่อ
- 5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- 6) ให้รายภูรได้รับการศึกษาอบรม
- 7) ส่งเสริมการพัฒนาสร้างเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่เทศบาล

มาตรา 51 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล

ดังต่อไป

- 1) ให้มีน้ำสะอาดหรือน้ำประปา
- 2) ให้มีโรงเรียนสัตว์
- 3) ให้มีตลาด ท่าเที่ยนเรือและท่าข้าม
- 4) ให้มีสถานและบ้านสถาน
- 5) บำรุงและส่งเสริมการทำอาหารของราษฎร
- 6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเข็บคนไช
- 7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
- 8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- 9) เทศบาลมีชัย

**พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542**

หมวด 2

การกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุข

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทayaและองค์กรบริหารส่วนตำบลมีอำนาจแต่งหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบบน้ำ
- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และท่าอดรรถ
- 4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 5) การสาธารณูปการ
- 6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สถาบันชรา และผู้ช่วยโอกาส

ผู้คัดเลือก

- 11) การบำรุงรักษาศิลปะ อารยธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนและอัคคีภัยและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมการกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การรักษาพยาบาล
- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และมาปนสถาน

- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 22) การจัดให้มีและควบคุมการมาสัตว์
 23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงพยาบาล
 และสาธารณสถานอื่น ๆ
 24) การขัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
 ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
 25) การผังเมือง
 26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
 27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
 28) การควบคุมอาหาร
 29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา
 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
 จากอํานาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติกำหนดเพนและ
 ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่
 ของเทคโนโลยีที่จะต้องดำเนินการนั้นสามารถนำมารวบรวมไว้คร่าวห์การกิจงานหน้าที่ โดยแบ่งหัวข้อให้
 ตรงกับสภาพปัจจุบันเป็น 7 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้าน โครงสร้างพื้นฐานมีภารกิจที่เกี่ยว ดังนี้
 1.1) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทางบกและทางน้ำ
 1.2) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นอื่น
 1.3) การขนส่งมวลชนและการวินาคกรรมจราจร
 1.4) การสาธารณูปการ
 1.5) การจัดให้มีและการบำรุงทางน้ำและทางบก
 1.6) การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
 1.7) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
 1.8) การจัดให้มีการตลาด ท่าเที่ยนเรือและท่าข้าม
 1.9) การจัดให้มีและการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น

2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีการกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1) การจัดการศึกษา

2.2) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและการ

ควบคุมโรคติดต่อ

2.3) การป้องกัน การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล

2.4 การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สร้าง คุณธรรมและ

ผู้ด้อยโอกาส

2.5) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ

2.6) การจัดให้มีโรงเรียนสัตว์

2.7) การจัดให้มีสุขาและภายนอกสถาน

2.8) การจัดให้มีการบำรุงสถานที่สำหรับนักกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ

สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมรายวัน

2.9) การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของรายวัน

3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยมีการกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.1) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และลักษณะภาพของประชาชน

3.2) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.3) การจัดให้ระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด

3.4) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศิลธรรมอันดีของประชาชน ในเขตสถาบัน

ตำบล

4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบและกิจกรรมท่องเที่ยวมีการกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1) การจัดทำแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัด

แผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะกรรมการตั้งกำหนด

4.2) การจัดตั้งและคูณแลดุลคล่อง

4.3) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.4) การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวและกิจกรรมไม่ว่าจะด้านการ
เชิงหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ

5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.1) การคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5.2) การจัดตั้งและการดูแลระบบบังคับนำสีียรวม

5.3) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.4) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

5.5) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ

6) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

6.1) การจัดการศึกษา

6.2) การบำรุงรักษาศิลปะ จริยธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

6.3) การส่งเสริมการกีฬา จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

6.4) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และห้องดูหมาหยเหตุ

6.5) การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม

7) ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

7.1) สนับสนุนส่วนราชการอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น หรืออ่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

7.2) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภากำบดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

7.3) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้สภากำบดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7.4) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองอื่น

1. รูปแบบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ (ชาญชัย แสงศักดิ์, 2547 : 150) คือ

- 1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 1.2 เทศบาล จำแนกออกเป็น
 - 1.2.1 เทศบาลตำบล
 - 1.2.2) เทศบาลเมือง
 - 1.2.3 เทศบาลนคร
- 1.3 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 1.4 การประกอบส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ มี 2 รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และ เมืองพัทยา

2. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของเทศบาล

ข้อ 251 การกำหนดและการเปลี่ยนแปลงขนาดของเทศบาล ครอบรัฐดับตัวແນ່ງ ผู้บริหารของเทศบาล ให้ดำเนินการ ได้ดังนี้

1. ให้กำหนดขนาดของเทศบาลออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดใหญ่ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เทศบาลใดจะเป็นขนาดใดให้กำหนด ดังนี้
 - 1.1 เทศบาลชั้น 1 เดิม จัดให้เป็นเทศบาลขนาดใหญ่
 - 1.2 เทศบาลชั้น 2 – 6 เดิม จัดให้เป็นเทศบาลขนาดกลาง
 - 1.3 เทศบาลชั้น 7 เดิม จัดให้เป็นเทศบาลขนาดเล็ก
2. เทศบาลสามารถเปลี่ยนแปลงขนาด ได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสม โดยจะต้องผ่านเกณฑ์เบื้องต้นตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล กำหนด
3. คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบการกำหนดขนาดของ เทศบาลเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กตามที่เทศบาลเสนอ
4. ให้นำการกำหนดขนาดของเทศบาลมาใช้ในการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงระดับ ตำแหน่งผู้บริหารของเทศบาล ตามกรอบระดับตำแหน่งฯ แบบท้ายหลักเกณฑ์การกำหนดหรือ เปลี่ยนแปลงระดับตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล กำหนด
5. การเปลี่ยนแปลงขนาดเทศบาลหรือระดับตำแหน่งตามข้อ 2 และข้อ 4 ต้อง ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ก่อน

ข้อ 252 ให้เทศบาลกำหนด โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการเพื่อรองรับอำนาจ หน้าที่ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล กฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่กำหนดอำนาจหน้าที่ให้แก่

เทคโนโลยีในการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการตามวาระหนึ่ง ให้คำนึงถึงความต้องการ และความเหมาะสมของเทศบาล โดยให้มีการแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ให้ส่วนราชการตาม (1) มีฐานะเป็นกองหรือสำนัก

ข้อ 252 แก้ไขตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2552)

ข้อ 253 ให้เทศบาลประกาศกำหนดกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามข้อ 252 วรรคสอง (2) ซึ่งถือว่าเป็นส่วนราชการที่มีความจำเป็นในการบริหารราชการของเทศบาลดังนี้

1. ส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือกอง
 - 1.1 การคลัง
 - 1.2 การช่าง
 - 1.3 การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
 - 1.4 การศึกษา
 - 1.5 วิชาการและแผนงาน
 - 1.6 การประชา
 - 1.7 การแพทย์
 - 1.8 การช่างสุขาภินิหาร
 - 1.9 การสวัสดิการสังคม
2. หน่วยตรวจสอบภายในและเชวง

ข้อ 254 ภายใต้บังคับข้อ 252 เทศบาลอาจประกาศกำหนดกอง หรือส่วนราชการอื่นได้ตามความเหมาะสม และความจำเป็นของเทศบาล โดยความเห็นชอบของ ก.ท.จ.

ข้อ 255 ในประกาศกำหนดกองหรือส่วนราชการตามข้อ 254 ให้เทศบาลจัดทำเป็นประกาศเทศบาล โดยให้กำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยมีแนวทางการกำหนด ดังนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาล และราชการที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกอง หรือส่วนราชการใด ในเทศบาล

โดยคณะกรรมการทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล

2. กองวิชาการและแผนงาน มีหน้าที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์นโยบายและแผน ซึ่งมีลักษณะเพื่อประกอบการกำหนดนโยบายจัดทำแผนหรือโครงการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและโครงการต่าง ๆ ซึ่ง อาจเป็นนโยบายแผนงานและโครงการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหารหรือความมั่นคงของประเทศไทย ทั้งนี้ อาจเป็นนโยบายแผนงานของเทศบาลหรือเมืองพัทยาและโครงการระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับกรม หรือระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ เกี่ยวข้อง

3. กองคลัง สำนักการคลังมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการจ่าย การรับ การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบสำคัญถูกต้อง เกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำนาญ บำนาญ เงินอื่น ๆ งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ ฐานะทางการเงิน การจัดสรรเงินต่าง ๆ การจัดทำบัญชีทุกประเภท ทะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ การควบคุมการเบิกจ่าย งานทั่วไป ประจำปี งานเกี่ยวกับการพัสดุ ของเทศบาลและ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

4. กองช่าง สำนักการช่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ การจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบ การก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงาน การก่อสร้างและซ่อมบำรุง การควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานแผนงานด้านวิศวกรรม เครื่องจักรกล การรวมประวัติติดตาม ควบคุมการปฏิบัติงานเครื่องจักรกล การควบคุม การบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะงานเกี่ยวกับแผนงาน ควบคุม เก็บรักษา การเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

5. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เกี่ยวกับสาธารณสุขชุมชนส่งเสริมสุขภาพและอนามัย กองนี้มีองค์กรติดต่อ งานสุขาภิบาล สิ่งแวดล้อมและงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการด้านสาธารณสุข งานสัตวแพทย์ ในกรณีที่ยังไม่ได้จัดตั้งกองแพทย์ จะมีงานด้านการรักษาพยาบาลในเบื้องต้นเกี่ยวกับศูนย์บริการสาธารณสุขและงานทันตสาธารณสุข

6. กองการศึกษา สำนักการศึกษามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหาร ศึกษาและพัฒนาการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบการศึกษา การศึกษาอิเล็กทรอนิกส์และ การศึกษาตามอัธยาศัย เช่น การจัดการศึกษาปฐมวัย อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา โดยให้มีงาน ธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานบริหารวิชาการ งานโรงเรียน

งานศึกษานิเทศก์ งานกิจการนักเรียน งานการศึกษาปฐมวัย งานขยายโอกาสทางการศึกษา งานฝึกและส่งเสริมอาชีพ งานห้องสมุดพิพิธภัณฑ์และเครื่องข่ายทางการศึกษา งานกิจกรรมสาสนาน ส่งเสริมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม งานกีฬาและนันทนาการ งานกิจกรรมเด็กเยาวชนและการศึกษานอกโรงเรียน และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

7. กองสวัสดิการและสังคม สำนักสวัสดิการสังคมมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน การพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบ ชุมชนหนาแน่น และชุมชนแออัด การจัดให้มีและสนับสนุนกิจกรรมศูนย์เยาวชน การส่งเสริมงานประเพณีท้องถิ่น และงานสาธารณสุข การให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมและปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

8. กองการประจำ สำนักการประจำมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตและการจำหน่ายน้ำประจำ การติดตั้งประจำ การควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับการงานประจำรายได้ รายจ่าย การบัญชี พัสดุ การวางแผนปรับปรุงในข้อบกพร่องต่าง ๆ ของ การประจำ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. กองการแพทย์ สำนักการแพทย์มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการพยาบาล และการบริการทางการแพทย์ งานวิชาการและแผนงานทางด้านการแพทย์พยาบาลและบริการสาธารณสุข งานเภสัชกรรม ทัตนาสาธารณสุข งานชันสูตรและรังษีวิทยา งานเวชกรรม งานผู้ป่วยนอก งานผู้ป่วยในและห้องคลอด งานห้องผ่าตัด และวิสัญญี รวมทั้งงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

10. กองช่างสุขาภิบาล สำนักการช่างสุขาภิบาลมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านวัสดุที่ใช้แล้ว (ขยะ) การจัดการคุณภาพน้ำ การควบคุมออกแบบและก่อสร้างอาคาร โรงงาน ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การควบคุมดูแลรักษาตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียและมลพิษในด้านอื่น ๆ รวมทั้งการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

11. หน่วยตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการตรวจสอบบัญชี เอกสารการเบิกจ่าย เอกสารการรับเงินทุกประเภท ตรวจสอบการเก็บรักษาหลักฐานการบัญชี งานตรวจสอบพัสดุและการเก็บรักษา งานตรวจสอบทรัพย์สินและการทำประโยชน์จากทรัพย์สิน เทศบาลและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

12. แขวงมีหน้าที่ความรับผิดชอบกิจกรรมในแขวงในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดเทศบาล โดยให้มีสำนักงานแขวง งานการศึกษา งานคลัง งานสวัสดิการสังคม งานการประจำ งานสาธารณสุข งานช่าง อยู่ในแขวง หรืออาจจะให้มีการแบ่งส่วนงานอื่น ๆ ที่จำเป็นมาปฏิบัติหน้าที่ในแขวงนั้น รวมทั้งปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล, หมวด 12 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ. ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2545)

บริบทของเทศบาลตำบลเขตพื้นที่ของ อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สละภูมิ [สะ-ละ-พูม] เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ทางตะวันออกของด้าวจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดยโสธร

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอสละภูมิตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครอง ข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอโพธิ์ชัย อำเภอโนนหงส์ และอำเภอหนองพอก
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอฤทธิ์ชุม อำเภอรายมูล และอำเภอเมืองยโสธร (จังหวัดยโสธร)
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอพนมไพร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภออาจสามารถ อำเภอทุ่งมหาหลวง อำเภอสวัสดิ์ และอำเภอเชียงขวาง

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอสละภูมิ แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 18 ตำบล 235 หมู่บ้าน

1. กะลา	11 หมู่บ้าน
2. นางาม	16 หมู่บ้าน
3. เมืองไพร	14 หมู่บ้าน
4. นาแซง	14 หมู่บ้าน
5. นาเมือง	20 หมู่บ้าน
6. วังหลวง	18 หมู่บ้าน
7. ท่าม่วง	11 หมู่บ้าน
8. ขาวว	16 หมู่บ้าน
10. ภูเงิน	18 หมู่บ้าน
11. เกาะแก้ว	14 หมู่บ้าน
12. นาเลิง	10 หมู่บ้าน
13. เหล่าน้อย	10 หมู่บ้าน

14. ศรีวิลัย 11 หมู่บ้าน
15. หนองหลวง 9 หมู่บ้าน
16. พรสวรรค์ 9 หมู่บ้าน
17. ขวัญเมือง 11 หมู่บ้าน
18. บึงเกลือ 9 หมู่บ้าน

การปกคลองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอเสลงามมีประกอบด้วยองค์กรปกคลองส่วนท้องถิ่น 17 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลเสลงาม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลกลางห้วยตำบล บางส่วนของตำบลนาเมือง และตำบล ขวัญเมืองห้วยตำบล

- เทศบาลตำบลขาวา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลขาวาห้วยตำบล
- เทศบาลตำบลเมืองไฟ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเมืองไฟห้วยตำบล
- เทศบาลตำบลนาแซง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาแซงห้วยตำบล
- เทศบาลตำบลนาเมือง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาเมือง (เฉพาะนอกเขตเทศบาล ตำบลเสลงาม)

ตำบลเสลงาม

- เทศบาลตำบลวังหลวง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังหลวงห้วยตำบล
- เทศบาลตำบลเกาะแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเกาะแก้วห้วยตำบล
- เทศบาลตำบลหนองหลวง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองหลวงห้วยตำบล
- เทศบาลตำบลพรสวรรค์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลพรสวรรค์ห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลนางาม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนางามห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าม่วง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าม่วงห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโพธิ์ทองห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลภูเงิน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลภูเงินห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลนาเลิง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาเลิงห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเหล่าน้อยห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลศรีวิลัย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศรีวิลัยห้วยตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลบึงเกลือ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบึงเกลือห้วยตำบล

ที่มา : สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเสลงาม จังหวัดร้อยเอ็ด

การบริหารงานบุคคลของเทศบาล

การบริหารงานบุคคลของเทศบาลในจังหวัดหนึ่ง ๆ มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.จ.) ร่วมกันทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานเทศบาล คณะกรรมการการพนักงาน

เทศบาลประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจำนวน 5 คน ประธานสภาเทศบาลจำนวน 2 คน นายกเทศมนตรีจำนวน 2 คน ผู้แทนปลัดเทศบาล จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน และเลขานุการ 1 คน คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ได้แก่ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่มีความจำเป็นเฉพาะสำหรับข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดนี้ กำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโภชนาคนองหนึ่งจำนวนและอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโภชนาคนองหนึ่ง สำหรับพนักงานเทศบาล กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้งการย้าย กาโนน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล กำกับ คุ้มครอง ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนา ความรู้แก่พนักงานเทศบาล นอกจากมีข้อบังคับคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท) กำหนดที่ให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลทุกแห่ง ให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีที่ว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้รับมอบหมายเป็นประธานปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง นายกเทศมนตรีจำนวน 3 คน ปลัดเทศบาลจำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลมีหน้าที่กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้น สำหรับพนักงานเทศบาล กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโภชนาคนองหนึ่ง กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย กาโนน การรับโอน การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหาร และการปฏิบัติงาน ของพนักงานเทศบาล และกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาล ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล กำกับคุ้มครอง แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่พนักงานเทศบาล และปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชนมยุติในหรือ กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

ในการการออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การเข้ามาย การโอนการรับโอน การเลื่อนระดับการเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์หรือการอื่นใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลกำหนดสำหรับ การออกคำสั่งแต่งตั้ง และการให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ดังนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลก่อน (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2552)

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

เทศบาลดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ จัดเป็นเทศบาลขนาดเล็กมีภารกิจอำนวยการที่สำคัญ บัญญัติไว้ ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เทศบาลดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงพิจารณากำหนดยุทธศาสตร์ ที่ต้องดำเนินการ เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ โดยกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการ พัฒนา ดังนี้

1. **ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนาดังนี้**
 (1) การจัดระบบการระบายน้ำขึ้น น้ำเสียในชุมชน (2) การจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูก ศูษอนามัย (3) การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออนุรักษ์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ (หนองบัวตูม ลำน้ำยม, หนองลงสนหัวย หนองน้ำจืด) (4) การศึกษาระบบระบายน้ำและปรับปรุงคุณภาพน้ำโดยวิธี ธรรมชาติ (5) การส่งเสริมให้มีป่าบุ่งป่าทางในพื้นที่ (6) การส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ (7) การส่งเสริมให้มีพื้นที่สีเขียวในชุมชน (8) การส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะ พักผ่อนหย่อนใจ

2. **ยุทธศาสตร์ด้านสังคม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้** (1) การส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด (2) การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและประชาชน (3) การจัด สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ (4) การจัดหาเครื่องนุ่งห่มยารักษาโรค สำหรับครัวเรือน (5) การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม (6) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำเนินชีวิต (7) การสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชน (8) การส่งเสริมให้เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง (9) การเพิ่มพื้นที่การค้าขายให้มากขึ้น (10) การป้องกันและควบคุมโรค (11) การจัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน (12) การสร้าง เสริมสุขภาพของประชาชน โดยมุ่งเน้นการออกกำลังกาย (13) การส่งเสริมและสร้างจิตสำนึก จิตสำนึกรักในสุขภาพอนามัยในชุมชน

3. ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหาร มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (1) การส่งเสริมการปกครองในระบบประชาธิปไตย (2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการชุมชน (3) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเมืองท้องถิ่น (4) การส่งเสริมให้ประชาชนมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (5) การพัฒนารายได้ของเทศบาล (6) การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาล (7) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน (8) การส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ (9) การพัฒนาและปรับปรุงอาคาร สถานที่ เครื่องมือ (10) การวางแผนและพัฒนาเมือง (11) การเสริมสร้างความรักความสามัคคี

4. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (1) การส่งเสริมและสนับสนุน การศึกษาในระบบ นอกรอบตามอัธยาศัย (2) การส่งเสริมให้ประชาชนในเขตเทศบาล ได้รับการบริการการเรียนการสอน (3) การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมสมาคมกีฬาท้องถิ่นและฝีกีฬา (4) การส่งเสริมให้มีการจัดแข่งขันกีฬาในท้องถิ่น (5) การส่งเสริมให้นักกีฬาท้องถิ่นไปสู่ระดับประเทศ (6) การส่งเสริมให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ สำหรับเด็กเยาวชนและประชาชน (7) การส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญของประเทศไทยในท้องถิ่น (8) การรวมรวมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น (9) การส่งเสริมให้มีการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย

5. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีแนวทาง ดังนี้ (1) การส่งเสริมให้ครัวเรือนมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ (2) การส่งเสริมการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ (3) การก่อสร้างเส้นทางคมนาคม (4) การส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค (5) การส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม (6) การส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร (7) การส่งเสริมให้มีการก่อสร้างถนนไปแห่งท่องเที่ยว

6. ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ มีแนวทาง ดังนี้ (1) การส่งเสริมให้มีศินค้าพื้นเมือง (ผ้าเยื่อmom) (2) การส่งเสริมครัวเรือนให้มีรายได้มากกว่ารายจ่าย (3) การส่งเสริมให้มีกิจลุ่มนิธิพและมีอาชีพที่หลากหลายในชุมชน (4) การส่งเสริมการจัดพื้นที่สาธารณะให้เป็นตลาดการค้า (5) การส่งเสริมให้มีร้านค้าในชุมชน (6) การส่งเสริมให้มีทำเลทองทางการค้า (7) การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในอำเภอให้เชื่อมโยงถึงกัน (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ป่าชุมชน ป่าปุ่ง ป่าทาม)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศไทย

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตำบลในเขตพื้นที่อำเภอสละภูมิ จังหวัดครุยอี้ด ได้มีผู้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

วรรณชนก สุขสันติบรรยง (2544 : 141) ศึกษาข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้าง : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ข้าราชการและลูกจ้างที่มีสภาพสมรส เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือน และสังกัดส่วนแต่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับปัจจัยค้าจุนและปัจจัยจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรรณิกา ลักษณานนท์ (2545 : 157) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กรมพัฒนาเมือง กระทรวงมหาดไทย โดยศึกษาจากข้าราชการในส่วนกลางของกรมพัฒนาเมือง จำนวน 262 คน พบว่า ปัจจัยโดยรวมมีความสำคัญต่อข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมพัฒนาเมือง กระทรวงมหาดไทย ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การปกครองบังคับบัญชาที่ดี ซึ่งมีลำดับความสัมพันธ์กับข้อมูลกำลังใจตามลำดับ ดังนี้ 1. ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชา 2. เงินเดือนที่ดี 3. บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่ดี 4. การปกครองบังคับบัญชาที่ดี 5. เป้าหมายในการบริหารงานที่ดี 6. การประเมินผลที่ได้รับจากการปฏิบัติงานที่ดี 7. สภาพแวดล้อมที่ดีในการปฏิบัติงาน

พิพิช्चประภา ทองครี (2550 : 132) ได้ศึกษาเรื่อง ข้อมูลและกำลังใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการและลูกจ้างเทศบาล ตำบลเสรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ระดับข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ และลูกจ้างเทศบาลตำบลเสรีค่อนข้างกว้าง อยู่ในระดับสูงมากในทุกกิจกรรมด้านสภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ และลูกจ้าง ด้านความเพียงพอของรายได้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านโอกาส ความก้าวหน้า ด้านความยุติธรรมในหน่วยงาน ด้านสวัสดิการของข้าราชการและลูกจ้าง ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และด้านความพึงพอใจในงาน จากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ข้าราชการและลูกจ้างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ข้าราชการที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน มีชั้นยศ มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ต่างกันข้อมูลกำลังใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันจากการศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะมีแนวทางในการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี โดยนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารองค์การซึ่งบูรณาภรณ์สนับสนุน

ในด้านอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ทุกหน่วยงาน ให้เกิดความเหมาะสม และสะดวกในการปฏิบัติงาน และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบให้ตรงกับตำแหน่งหน้าที่อย่าง เหมาะสม

ศลิษา แหนยมมั่น (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบล จังหวัดพิษณุโลก พบว่า 1. ข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบล จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม อุปกรณ์ในระดับมาก ($\mu = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านความพึงพอใจในการทำงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ มีข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหาร มีข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัญหาที่มีผลต่อข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบล จังหวัดพิษณุโลก ประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านการบริหาร ผู้บริหารท้องถิ่นชอบหมายงานให้แก่ผู้ที่ไม่มีความเหมาะสม ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน บุคลากรขาดความรักความสามัคคี ด้านความพึงพอใจในการทำงาน พนักงานเทศบาลไม่เข้าใจบทบาท อำนาจหน้าที่ของตนเอง ด้านความมั่นคงในการทำงาน มีการพิจารณาความคิดความชอบ โดยใช้ระบบอุปถัมภ์ และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ได้รับเงินเดือนที่ไม่สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย

สมพงษ์ ไกรสร ไชครี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ พบว่า 1. ข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการบริหาร ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านความพึงพอใจในการทำงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน มีข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง 2. ผลการเปรียบเทียบข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลและพนักงานครุภัณฑ์เมืองอุตรดิตถ์ โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารและด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ไม่มีความแตกต่างกัน

ทองสุข เปี้ยนไชยโน (2554 : 51) ได้ศึกษา ข้อมูลและสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม พบว่า 1) พนักงานมีข้อมูลและสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 10 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือน ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านสภาพการทำงาน และด้านวิธีการปักครองของผู้บังคับบัญชา 2) พนักงานส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ และตำแหน่งต่างกัน มีข้อมูลและสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) สำหรับ

ข้อเสนอแนะ พนักงานส่วนตำบล ได้ให้ข้อเสนอแนะ เน้น ด้านสภาพการทำงาน พนักงานควรนำ ความรู้จากการศึกษาอบรม มาประยุกต์ใช้กับงานที่ปฏิบัติ เป็นต้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ウォーナー (Warner. 2001 : 4966-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของความพึงพอใจในการทำงานและข้อมูลนัดขององค์กรต่อความตั้งใจลาออกจากองค์การ พบว่า ความพึงพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มลูกจ้างโรงพยาบาลและกลุ่มวิสัญญี จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความเป็นอิสระ การจ่ายเงิน ความต้องการของงาน และนโยบายขององค์กร หรือ ความต้องการที่จะลาออกจากงาน ระหว่างกลุ่มที่ถูกจ้างด้วยแพทย์วิสัญญี โรงพยาบาล และกลุ่มผู้รับจ้างอิสระมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ได้ใช้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์เพื่อหาสมการความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงาน พบว่า อายุ รายได้ และจำนวนบุตรที่มี ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงาน

สจ๊วต (Stewart. 2003 : 3235-B) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความกดดันในงานต่อความพึงพอใจในการทำงานและความตั้งใจของพยาบาลที่อยู่ในหน่วยบริการทางการทหาร พบว่า พยาบาลมีระดับความกดดันในการทำงานไม่สูง ตำแหน่ง ยศ อายุ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความกดดันในการทำงาน พยาบาลเพศหญิงมีความกดดันมากกว่าเพศชายพยาบาลตำแหน่งหัวหน้าพยาบาลมีความกดดันมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ พยาบาลที่มีอายุ 22-26 ปี มีความกดดันมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ พยาบาลที่มีสังกัดมีความกดดันในการทำงานมากกว่าพยาบาลอื่น ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า พยาบาลมีความพึงพอใจในการทำงานไม่นำกและไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของงาน ความตั้งใจในการทำงานในหน่วยบริการทางการทหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความกดดันในการทำงาน ความพึงพอใจในการทำงานประเภทขององค์กร ที่กำหนดให้พยาบาลทำงาน

ไฮลีย์ (Herley. 2002 : 4466-B) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ความพึงพอใจในการทำงานความกดดัน และพลังในการทำงานของผู้จัดการพยาบาล พบว่า ผู้จัดการพยาบาลมีความพึงพอใจและพลังในการทำงานอยู่ในระดับสูง คะแนนความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพลังในการทำงาน แต่คะแนนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความกดดันคะแนนความเป็นอิสระและบทบาทการทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความพึงพอใจในการทำงานซึ่งผู้จัดการในสถาบันที่ใหญ่กว่า ได้รับการศึกษาที่ดีกว่า เงินเดือนไม่มี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ กับความพึงพอใจในการทำงานเพียงอย่างเดียว แต่ประกอบด้วยกันอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ในเชิง

บวกกับความพึงพอใจในการทำงาน ความรับผิดชอบในการให้การพยายามดูแลผู้ป่วยโดยตรงมีความ
ความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานและความกตัญญู

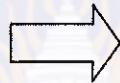
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมาสู่การสรุปเป็นกรอบ
แนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สถานะภาพของพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอสescalvini จังหวัดร้อยเอ็ด
1. เพศ
2. อายุ
3. เทศบาลที่สังกัด

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของ พนักงานเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอสescalvini จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน คือ
1. ความสัมพันธ์ในหน่วยงาน
2. ความพึงพอใจในการทำงาน
3. ความมั่นคงในการทำงาน
4. เงินเดือนและสวัสดิการ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY